

Vår frälsare Jesu Kristi barndomsbok och om Joakim och Anna samt om jungfru Maria : Ur judiska handl:r sammanletad

Huldberg
Stockholm
1896

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

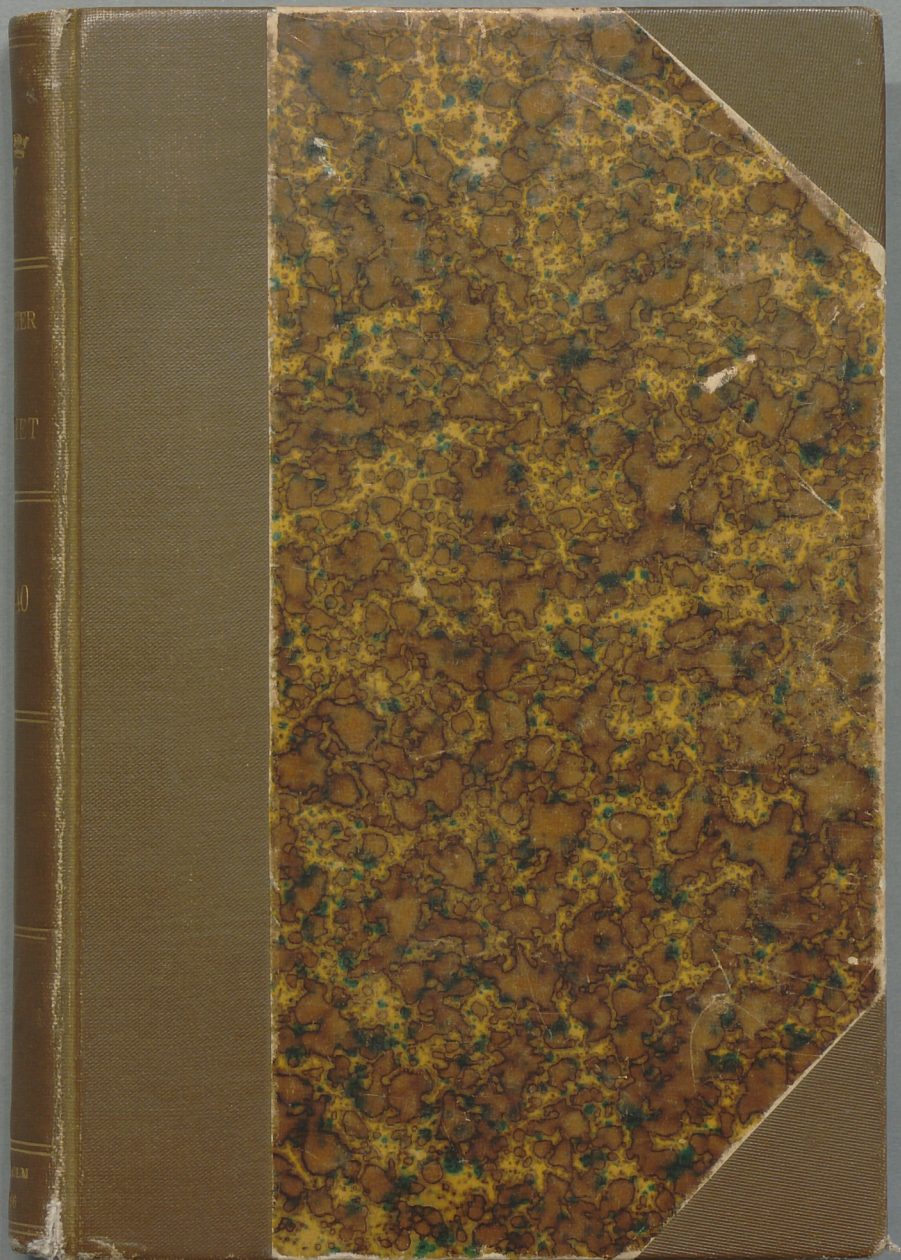
Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

By

ER

ET

Q

AM

Kongl. Biblioteket.
STOCKHOLM.

Polygr.
Saml.

Skrifter för folket:
Sagor, Legender, Historia m. m.

N:r 35.

VÅR FRÄLSARE JESU KRISTI
BARNDOMS BOK

OCH
OM JOAKIM OCH ANNA

SAMT
OM JUNGFRU MARIA.

UR JUDISKA HANDLINGAR SAMMANLETAD.

STOCKHOLM
P. A. HULDBERGS BOKFÖRLAGS-AKTIEBOLAG.

Pris: 25 öre.

VÅR FRÄLSARE JESU KRISTI
BARNDOMS BOK

OCH

OM JOAKIM OCH ANNA

OG

OM JONSEBU MARIA.

DESSA BOKAR ÄRE SAMMANFATTAD

STOCKHOLM
K. A. HUBBERG & SÖNERS BOKFÖRLAG.

VÅR FRÄLSARE JESU KRISTI
BARNDOMS BOK

OCH

OM JOAKIM OCH ANNA

SAMT

OM JUNGFRU MARIA.

UR JUDISKA HANDLINGAR SAMMANLETAD.

STOCKHOLM

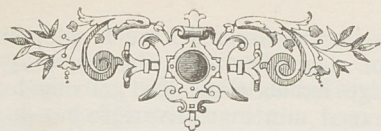
P. A. HULDBERGS BOKFÖRLAGS-AKTIEBOLAG.

Om Joskiam och Anna.

Bländ Israels folk var en man af stort anseende, som
hette Joskiam, född af Juda släkt en son till patri-
ark David, som till Abrahams, Isakens Gud gaf löftet,
att den vilde älska sin söner föda af hans efterkommande.
Dessa söner som skulle ha en tillflyktsort i sitt land,
och som skulle utgå till alla folk, från deras städer. Detta
ord blef utgått i Joskiam, som förtärode Gud och Israels ho-
nör. Joskiam var en kung i Juda, som levde i den
tredje århundradet före Kristus. Han var en kung i Juda,
som levde i den tredje århundradet före Kristus. Han
var en kung i Juda, som levde i den tredje århundradet
före Kristus. Han var en kung i Juda, som levde i den
tredje århundradet före Kristus. Han var en kung i Juda,
som levde i den tredje århundradet före Kristus.

NORRKÖPING
M. W. WALLBERG & Co BOKTRYCKERI
och hör

Om Joakim och Anna.

Bland Israels folk var en man af stort anseende, som hette Joakim, född af Juda släkt, en son till patriarken Jacob, son till Abraham, hvilken Gud gaf löftet, att han ville låta sin son födas af hans efterkommande. Denne Guda-Son skulle med sin tillfyllestgörrelse, lidande och död frälsa människosläktet från deras synder. Detta trodde äfven Joakim, som fruktade Gud och tjänade honom i ödmjukhet och goda gärningar. Allt hvad han förtjänade om året, delade han i tre delar. En del gaf han de fattiga, den andra till gudstjänsten, och med den tredje försörjde han sig och de sina. Och därför att han fruktade Gud, blefvo hans penningar och ägodelar så många, att bland judarne icke fanns hans like.

Då han var 25 år, gifte han sig och tog en hustru af sin egen släkt och konung Davids börd. De lefde tillsammans i 20 år, men fingo inga barn. En gång, då han uti templet ville offra till Gud, kom en man, som hette Ruben och afviste honom därifrån och sade: "Du är icke värdig att vara i Guds tempel, ty du har ingen lifsfrukt med din hustru", ty det var skrifvet i lagen, att de som ej fingo barn tillsammans, skulle uteslutas från templet. Joakim gick gråtande bort och ville ej fara hem igen, utan for bort till öknen och vistades där uti åtta månader. Han sörjde svårligen och bad till Gud och sade: "O, allsmäktige Gud, misskunda dig öfver mig och hör min ödmjuka bön."

Då hans hustru Anna fick veta, att han var bortfaren, blef hon bedröfvad och bad innerligen, sägande: "O, allsmäktige Israels Gud! Du gaf mig hvarken söner eller döttrar med min man, hvarföre har du tagit honom ifrån mig? Jag vet icke, om han lefver eller är död." En dag gick hon i en trädgård och såg en fågel, som hade sitt näste med ungar uti ett lagerträd. Då föll hon på knä, bad ödmjukeligen och sade: "O, allsmäktige, nådige Gud! Du som har skapat alla kreatur och gjort dem fruktsamma, hvarför har du uteslutit mig från denna nåd? Du har gifvit mig en äkta man, men hvarken söner eller döttrar, som skola offra i templet." När hon yttrat detta, uppenbarades Guds ängel för henne och sade: "Grät icke Anna, du Guds barn, ty Gud har hört din bön, och du skall föda ett barn, som blifver till glädje för hela världen." Då han hade sagt detta försvann han, och hon blef ganska förfärad af denna syn och sådant tal, och gick in i sin kammare och lade sig på sin säng, som om hon varit död; men där bad hon natt och dag till Gud, sin käre fader.

Därpå kallade hon på en af sina tjänstpigor och sade: "Du såg mig i stor ångest och bedröfvelse och försökte dock icke trösta mig!" Då svarade pigan: "Om Gud tog din man ifrån dig och har gjort dig ofruktsam, hvad kan väl jag göra därtill?" Då Anna fick ett sådant svar, grät hon bittert och bad till Gud.

I samma stund kom en ängel i skepnad af en ung man till Joakim, och sade till honom: "Du Guds vän, hvarför far du icke hem till din hustru?" Joakim svarade: "Gode man! Min hustru och jag ha lefvat tjugo år tillsamman, och hon har hvarken födt åt mig söner eller döttrar. Hvad skall jag göra hemma? Jag vill blifva här; men skall likväl sända mina tjänare och gifva de fattige, änkor och faderlösa samt templet deras delar af min årsinkomst." Då svarade den unge mannen och sade: "Jag är Guds ängel, som hugsvalade din hustru, då hon bad till Gud, och du skall veta, att hon blifvit fruktsam med en dotter af din säd. Detta barn skall blifva så upphöjdt, att dess like icke skall födas på jor-

den, ja moder och dotter skola prisas saliga af alla människor för Guds sons, Jesu Kristi skull, som skall födas till världen, med den Helige Andes kraft, af din välsignade dotter, den heliga jungfru Maria, hvarmed din kära hustru nu är hafvande; far därför hem till ditt hus och lofva Gud för hans stora välgärningar."

Joakim bad ängelen hvila hos sig och sade: "Har jag funnit nåd för dina ögon, så blif en stund i min boning och säg mig, din tjänare, hvad du, min herre, åstundar." Ängelen svarade: "Jag är ej din herre, ty vi tjäna båda en Gud, och en herre. Min mat och dryck må ej ses af de dödlige. Men tillbed och offra till Gud."

Då tog Joakim ett lam och sade till ängelen: "Jag vågade icke offra, förrän du befallt mig det." Ängelen svarade: "Jag befäller dig ej att göra detta, utan det är min Guds vilja, som sändt mig." Och då han offrade, för ängelen till himmelen.

Joakim föll ned och bad till Gud uti sex dagar; och slutligen kommo hans tjänare och förundrade sig, hvarföre han så låg. Och då förkunnade han hvad som händt, och de förundrades och rådde honom att fara genast hem, enligt ängelens tal. Men då han låg och tänkte på, om han skulle fara hem eller ej, blef han sorgsen och föll i djup sömn. Då kom ängelen åter till honom och sade: "Far dristeliga hem till din kära hustru, ty Gud har gifvit eder lifsfrukt tillhopa." Då han vaknade, kallade han sina tjänare till sig, sade dem hvad han drömt, och Joakim stod därefter upp och reste. Då han var nära sitt hem, kom ängelen till Anna, när hon låg i bön till Gud, och sade till henne: "Gå ut emot din man till den gyllene porten, där möter du honom i dag." Då tog hon sina jungfrur med sig och gick och bad till Gud; och då såg hon Joakim komma med sin boskap. Då blef hon mycket glad och lopp emot honom, hälsade honom vänligen, lofvade Gud och sade: "Jag var förr en änka, och jag var ofruktsam, men nu är jag blifven fruktsam!" Och deras släkt och vänner öfver hela landet gladda sig mycket då de fingo höra detta.

Om jungfru Maria.

Efter nio månader, födde Anna en dotter, och de kallade henne, efter ängelens tal, Maria. När hon var tre år gammal, voro Joakim och Anna uppe i templet och offrade till Gud. När hon var tio år, var hon mycket förfaren uti visdom och gudeliga böner, och ju äldre hon blef, desto mer begäfvades hon med den Helige Andes nåd och visdom, till gudsfruktan och dygdiga gärningar. Därtill var hon den skönaste jungfru som fanns i världen. Från morgonen intill aftonen fortsatte hon sina gudeliga och goda gärningar och sina böner hvar dag. En ängel förde till henne mat, att hon desto bättre kunde tjäna Gud. Ibland alla jungfrur fanns ingen hennes like uti dygd och goda seder, ingen utöfvade Herrans lag och befallning bättre än hon. Hon var ren i ord och gärningar, och ingen hörde henne bannas eller vredgas. Alla som voro sjuka och sågo henne, blefvo friska igen.

En präst vid namn Abiathar ville att Maria skulle gifva sig med hans son, och gaf därför öfversteprästen många gåfvor. Då Maria förnam detta, sade hon: "Jag kan icke gifvas åt någon man, ty jag har lofvat Gud ifrån min barndom, att jag alltid skall vara en ren jungfru."

När Maria var 13 år gammal, höllo Fariseerne råd och sade, att kvinnorna ej måtte bedja sina böner i templet. Då gingo Abiathar och öfversteprästen uppå högsta trappan och talade till folket: "Hör oss Israel! Detta tempel blef bygd af konung Salomo, och sedan har här varit så väl konungadöttrar, som många rikas och väldigas, och alla hafva efterföljt sina föräldrars sed, men nu har Maria funnit på att tjäna Gud med, att hon vill blifva en ren jungfru. Därför tyckes oss, att vi böra spörja Gud om, hvem henne skall äkta." Sådant tal behagade dem alla väl, och de kastade genast lott om hvem, som skulle hafva henne, och lotten föll på Juda släkt. Då befallte öfversteprästen att alla af samma släkt

som ingen hustru hade, skulle andra dagen komma med en staf i sin hand. De lämnade öfversteprästen sina stafvar, och han gjorde bön och talade med Gud. Och Gud sade: "Sätt alla deras stafvar på altaret, och bed dem komma i morgon bittida och taga sina stafvar. Den från hvilkens staf det då flyger en dufva upp till himmelen, honom skall du lämna Maria åt." Och det blef allt gjordt.

Andra dagen då öfversteprästen hade tjänt Gud, återlämnade han deras stafvar. Och då han återgifvit vid pass 3000 stafvar, och dufvan ännu icke hade flugit upp klädde Abiathar sig uti prästkläder, gick in i koret, föll på knä och bad till Gud, att tecknet måtte ske. Strax kom en ängel till honom och sade: "Där är en man, som I akten litet, när han kommer fram, så sker tecknet, som Gud sagt." Det var Josef, som var föraktad, ty han var gammal och ganska ringa, och stod nederst i templet och tordes icke gå fram. Abiathar kallade Josef och sade: "Kom hit och tag din staf." Josef förskräcktes och ville icke gå; men då han kom och tog sin staf, flög dufvan fram af ändan och for länge omkring i templet, innan hon svängde sig upp till himmelen. Och allt folket prisade Josef och sade: "Salig är du i din ålderdom, ty du skall äkta Maria." Och prästen sade till honom: "Tag henne; ty Gud har utvalt dig därtill." Josef svarade och sade: "Hvad skall jag gamle man med det unga barnet att göra?" Abiathar svarade: "Påminn dig, att Corah, Datan och Abiram försmådde Guds vilja, därför måste de, förbannade, sjunka i jorden; så kan det ock ske med dig. Då sade Josef: "Efter det är Guds vilja, vill jag gärna göra det; men lät henne behålla sina jungfrur hos sig." Abiathar sade: "Hon skall till er bröllopsdag hafva de jungfrur, hon haft, att glädjas och umgås med.

Då tog Josef Maria med sina fem jungfrur till sig. Öfversteprästen uppdrog åt dem att sömma purpur för templet, hvilket var en helig gärning, och de kastade lott därom, och lotten föll på jungfru Maria. Hon tog alltså purpurn att sy till templet. Då sade de andra jungfrurna:

"Du är den ödmjukaste af oss, huru kan du vara värdig att sy purpurn?" Då syntes en ängel ibland dem och sade: "Hon är den ödmjukaste, därför har Gud upphöjt henne, och I bören kalla henne för drottning; därför att hon är ypperst i sina gärningar."

När Maria en dag satt vid en källa, kom en ängel till henne och sade: "Maria, du hafver Guds kraft hos dig, och det skall komma ett Ljus af himmelen och bo uti dig." Tre dagar därefter, då Maria arbetade på ett purpurkläde, kom det en skön ängel till henne. Då hon såg honom, förfärades hon. Då sade ängelen till henne: "Hell vare dig Maria, full af nåd! Herren är med dig, välsignad är du ibland kvinnor! Förfäras icke, du hafver funnit nåd för Gud, ty du är vorden hafvande och skall föda en son, och honom skall du kalla JESUS. Han skall varda stor och kallas den högstes son, och Herren Gud skall gifva honom hans fader Davids säte." Då svarade Maria gråtande: "Huru skall detta tillgå, ty jag vet af ingen man, och har aldrig varit i någon mans våld?" Då svarade ängelen: "Den Helige Ande skall komma öfver dig, och den Högstes kraft skall öfverskygga dig, och det heliga, som du föder, skall kallas Guds Son. Och Elisabeth, din fränka, skall också föda en son i sin ålderdom, och detta är sjetten månaden för henne, som sades vara ofruktam; ty för Gud är ingenting omöjligt." Då svarade Maria: "Jag är Herrans tjänarinna, varde mig efter ditt tal."

Och Maria tog en af sina jungfrur med sig och for till sin fränka Elisabeth för att pröfva, om ängelen hade sagt sannt. Då Elisabeth såg jungfru Maria och hörde hennes hälsning, rörde sig barnet i hennes lif och hon tog henne i famn och sade: "Huru kommer det sig, att min Herras moder kommer till mig? Si, det är mig en stor glädje, att Gud hafver besökt mig och denna sin tjänarinna, likasom han fordom besökte vår kära fader Abraham och hans släkt." Då blef Maria hos Elisabeth, till dess S:t Baptista eller Johannes Döparen var född, och for så hem igen till Nazareth till Josef, som bød henne vara välkommen.

En dag kom Josef hem ifrån sitt timmerarbete, och förnam han med mycken blygsel, att jungfru Maria var hafvande. Då förfärades han och ropade: "O Herre! tag min anda ifrån mig, ty det är mig nu bättre att dö än lefva." Då sade de jungfrur, som voro hos Maria, till Josef: "Vi vete, att hon aldrig har varit i någon mans våld, utan är en ren jungfru; ty hon är bebådad af ängelen, att genom den Helige Andes kraft så skulle ske." Men Josef ville icke tro det, utan lönlige fly och begifva sig ifrån henne. Då kom ängelen till Josef i sömnen om natten och sade: "Frukta dig intet, Josef, att taga Maria, din fästmö; ty det hon är hafvande med, är af den Helige Ande, och det foster hon skall föda, är Guds Son, och han skall kallas Jesus, ty han skall frälsa all världen från deras synder och vara en regerande konung öfver himmelens och jordens rike." När Josef det hörde, blef han ganska glad och öfvergaf all sin tviflan och sorg samt gick ödmjukeligen till jungfru Maria och bad henne, att hon ville tillgifva honom all den förseelse, hvarmed han henne emot brutit: hvarpå hon svarade honom vänligen ja. Och de fördrefvo sin tid ihop under gudsfuktan, i lust och glädje.

Och då 9 månader voro framgångna, så kom tiden, att hon skulle föda Jesus till världen. Samma tid kom också ett bud, att hvar man skulle fara till den stad och ort, där han var född, och gifva kejsaren af Rom en silfverdaler i skatt. Som nu Josef var född i Bethlehem, så for han dit och tog jungfru Maria med sig och satte henne på en åsna. Bäst de redo på vägen sade hon: "Mig tyckes att tvennehanda folk äro uti mitt lif: den ene är en jude, som gråter och gifver sig svåra, den andre en hedning, som ler och gläder sig." Josef sporde henne då, om hon väl visste hvad det betydde? Jungfru Maria svarade: "Af mitt foster förnimmer jag, att förlösnungen snart skall ske; men mer vet jag ej nu." När de redo in i Bethlehem var det natt, och alla dörrar voro tillyckte. Då kom ängelen och förde åsnan in uti ett stall, hvarest Guds Son ville låta sig föda; och Josef band åsnan hos en oxen vid krubban. Då förnam jungfru Ma-

ria, att hennes tid var kommen, och att hon skulle föda Jesus Guds Son; och hon redde sig därtill med stor ödmjukhet.

Om Jesu Kristi barndom.

Som Josef förnam, att stunden nu var för handen, att hon skulle föda, så gick han fort ut i staden och hämtade två kvinnor, som plögade vara behjälplige, då barn skulle födas. Under det Josef var bortgången, klädde Maria af sig sin hvita kjortel och tog sitt kläde af sitt hufvud och löste sitt hår och lade det på sin rygg, föll på sina knän och bad ifrigt till Gud. Då kom där ett fagert sken fram, och hon lade sina händer tillsammans och såg upp till himmelen, vände sin rygg åt krubban och sig själf emot öster, uppfylld med den Helige Andes nåd; och så födde hon det välsignade barnet Jesum med stor ära och glädje, utan all vederböda och smärta. "Och Maria födde sin förstfödde son och svepte honom i linnekläder och lade honom ned i en krubba, ty det var icke rum i härberget." Då jungfru Maria såg barnet, sade hon: "Välkommen, min Herre och Gud! min kära son." Barnet begynte litet att gråta och skalf af köld, som gick upp af golfvet. Då tog Maria barnet upp till sig med söta ord och vänligt tal, och lade det till sitt bröst, och satte sig ned och tog ett linnekläde och lade om barnet samt svepte ett yllekläde däromkring; så tog hon ock ett band och lindade om hans armar och fötter, som sedvanligt var. Sedan tog hon ett annat kläde och band om barnets hufvud och lade det i krubban. Då afhöllo oxen och åsnan sig ifrån krubban och vinkade med sina hufvuden till bevis, att de kände sin herre och skapare.

Nu gick Josef in med stor ödmjukhet och glädje, och då han såg barnet, föll han ned på sitt ansikte och

tillbad det. De två kvinnor, som följde med Josef in till jungfru Maria, tillbådo äfven barnet, och sågo att hon ej behöfde hjälp såsom andra kvinnor, och förundrade sig storligen, att hon redan hade mjölk uti sina bröst och gaf barnet di. Förtrytsam öfver detta, grep den ena kvinnan efter jungfru Maria och ville i ett elakt uppsåt skada henne: men strax vissnade hennes hand. Här-öfver grät hon bitterligen och bad både jungfru Maria och barnet, att de ville misskunda sig öfver henne och tillgifva hennes onda gärning, och i samma stund blef hennes hand helbregda igen. Densamma kvinnan hette Salma, och den andra Racheta. Och de gingo till staden, kallade allt folket tillsammans och sade: "Vi hafve sett ett stort under; en jungfru hafver födt ett barn, och ehuru det är mjölk i hennes bröst, är honlikväl den renaste jungfru, som världen ägt eller någonsin äga kan."

Där voro också herdar uti samma nejd, ty i det landet är ej så stark vinter som här, till hvilka kommo änglar vid midnattstid, densamma natt Guds Son blef född i Bethlehem, och sade: "Vi förkunne eder, godt folk! en stor glädje; Guds Son hafver antagit mandom och är född af jungfru Maria i Bethlehem." Och där-efter hörde de en oräknelig änglaskara med ljuffig stämma lofva Gud i höjdene, för hans käre enfödde son, som här ville nedstiga till oss, eländige och förtappade människor, och frälsa oss från satans makt och välde; tree-nige Gud! Dig ske evinnerlig tack, lof och pris därför. Herdarne gingo fram till Bethlehem och tillbådo barnet och funno det i en krubba, som ängelen hade sagt dem. Därefter gick Josef bort i staden att söka sig ett annat hemvist för jungfru Maria.

Samma natt gick kejsar Augustus och såg upp till himmelen och förnam en stjärna, som var mycket klar och sken öfver många länder. Då blef han förfärad och förundrade sig storligen däröfver, och sände strax bud till de vise mästare, som voro uti hans land, att de skulle komma och säga honom, hvad stjärnan skulle bemärka; men si, ingen af alla sju kunde säga honom hvad den betydde. Då kom där en kvinna, som hette Sibylla,

hvilken sade: "Denna stjärna betyder, att Kristus, som är Guds Son och tillika en sann Gud, är född af en ren jungfru på jorden och skall härefter vara konung i Jerusalem, och all världen skall tillbedja honom." Då kejsar Augustus sådant hörde, fick han en stor ödmjukhet uti sitt hjärta; ty han hade tillföre påbudt öfver allt sitt land, att de skulle hålla hans beläte för en Gud och tillbedja detsamma; men strax lät han nedbryta denna bild, som de honom till ära gjort och tillbedit hade.

En lång tid tillföre hade de Romare, medan de voro fria från alla krig, också uppbyggt ett präktigt tempel i Rom, på hvilket de mangrant arbetade i tolf år. Detta tempel invigde de sedan alla sina afgudar till ära. Och sedan de frossat, dansat och offrat där ett helt år, och skulle skiljas åt, öfverenskommo de sig mellan, och sade: "Detta tempel skall stå evinnerligen och så länge, till dess en jungfru föder ett foster". Och som de mente detta skulle blifva omöjligt, som det väl kunde tyckas för människors ögon, så läto de med gyllene bokstäfver sätta på templets port denna påskrift: "Detta är det eviga templet." Men just densamma natten, vid midnattstiden, blef det så ljust och klart som om middagen: förty Guds Son, det välsignade Guds Lam, blef född; och samma tempel föll ned i afgrunden. Och alla afgudar, så väl i Egypten som i Rom, kullkastades denna natten. Och änskönt det var midt i vintertiden, så blef det så dägligt, varmt och fröjdefullt, förnöjligt, härligt, grönt och kärligt, som det hade varit midsommartiden. Träden i skogen florerade och blomstrade med sina blader, och andra åtskilliga träd stodo och buro full dägelig, mogen och duglig frukt samma natt; fåglarna sjöngo, vatten blef vin, och på himmelen sågo många människor tre solar.

Då nu barnet var åtta dagar gammalt, bad Josef sina vänner till sig och lät omskära barnet, som Moses hade budit i lagen, och lät kalla honom Jesus, såsom ängelen tillföre hade sagt honom.

Då Guds Son var född, uppenbarades den nya stjär-

nan för alla människor, den lyste öfver all världen och var större än alla stjärnor. Den tid de helige tre konungar hade sett denna stjärnan, förnummo de af de vise mästartare, att den betydde Jesum vara född af en jungfru, såsom profeterna hade spått lång tid tillföre. Då gjorde de helige tre konungar sig redo, och togo guld, rökelse och mirram och många andra kosteliga saker med sig och foro åstad. De hade också några djur med sig, som buro deras kläder och annat hvad de hade; ty de hade en lång väg att resa. De reste rätt efter stjärnan, som syntes såsom hon for i skyn före dem; och de hade ej hinder hvarken af vatten eller något oväder. Då de kommo mycket nära emot Jerusalem, blef det ljusa dagen, och stjärnan blef osynlig; dock blefvo de icke modfällde, ty de trodde sig verkligen vara vid det sannskyldiga Jebus eller Salem.

Då redo de tre kungar in uti Jerusalem med stor ära och härlighet, som sådana välbördiga kungar och personer ägnade. Och de redo upp i staden för konung Herodes' slott, och sände bud till konungen och läto spörja hvar den nya judiska konungen och deras herre var född, och hvarest de skulle finna honom? När Herodes och Judarne det hörde, blefvo de så sorgfulla och bekymrade, att de snart gått från sitt förstånd. Då sände Herodes bud efter de vise prästerna och de skriftlärde, och sporde dem hvar Kristus skulle födas? De svarade och sade: "Det står skrifvet, att i Bethlehem skall Guds Son födas." Då sände han bud till de tre konungar och tillsporde dem, när de hade sett denna stjärnan. Och då han fick veta det, bad han dem fara dit bort, och sedan de hade funnit konungen, skulle de komma tillbaka till honom igen, att äfven han kunde resa dit och tillbedja honom samt ärofullt offra honom med heder. Då foro de åstad. Och när de voro komne utom staden, sågo de stjärnan och voro glade. Och den ledsagade dem in i Bethlehem, och blef ståndande öfver det hus, där barnet var.

Då de kommo nära staden, gingo herdarne ut emot dem och sade dem, hvad de hade sett och hört, den nat-

ten Kristus var född, och sade vidare: "Vi vete, att I ären komne att se detta barnet, som är det skönaste barn, som i världen kan finnas, och vi vilja visa eder dit hän, där barnet är." Och då de helige tre konungar voro komne till staden, slogo de sina tält upp och foro strax dit, där barnet var.

Som de nu skulle träda fram för en så väldig mark, så klädde de sig förut i sina högtidskläder eller konungsliga skrudar och medtogo kosteligt äkta guld, rökelse och mirrham, som de ville offra åt gudabarnet Jesum, gåendes upp till staden med stor andakt och ödmjukhet. När de kommo till det hus, där barnet var, stod stjärnan öfver detsamma, kastande sitt sken och sina strålar både upp i himlen och in i barnets hus. Då gingo de helige tre konungar till barnet med stor ödmjukhet; och jungfru Maria lät dem se barnet, hvilket var obeskrifligt skönt och vackert. Det hade tolf synliga änglar omkring sig, sex vid hufvudet, två vid vardera sidan och två vid fötterna; rummet hade en sådan klarhet och en så söt och ljufvig lukt, att ingen dödlig människa kan hvarken beskrifva eller nog föreställa sig det. En himmelsk musik hördes där också. Förtjuste öfver allt detta, föllo de helige tre konungar på knä vid krubban och åt jungfru Maria lämnades samma offer de hade medtagit, hvilken hon emottog med tacksägelse och Guds lof. Sedan bjödo de jungfru Maria, barnet, Josef och alla närvarande godnatt! Hvarefter de blefvo följde till sina tält af en väldig stor änglaskara, som sjöngo och lofvade Gud under hela vägen. När de nu på detta sätt voro komne till sina tält, så höllo de med hvarandra ett gästabud om aftonen. Dessa konungar voro ifrån Saba i rika Arabien: och hette de Melchior, Caspar och Belihasar.

Då de nu den andra dagen ville återfara till Herodes, kom, om natten, en ängel och bad dem fara en annan väg hem till deras land igen. Och det varade omkring två år, innan de återhunno till sina egna hemvist.

Så snart Herodes förnam, att de helige tre konungar voro hemfarne, blef han svåra vred, att de voro hem-

reste utan att återkomma till honom, och befalle för-
denskull sitt folk att rida efter dem, för att slå dem ihjäl.
Men Gud, som frälsar alla sina vänner, han friade äfven
dessa ur Herodes' händer, och förde dem med hälsa och
sundhet hem till sitt.

Därefter ville Herodes sända sina tjänare till Bethle-
hem och andra städer uti sina länder, för att ihjälslå
alla piltebarn, som voro två år och därunder; men fick
bud ifrån kejsaren, att han skulle komma till Rom. Där-
före kunde han ej framfara i sina onda gärningar, som
han ville företaga med barnen, ty han måste fara till
kejsaren, för de många klagomål skull, som Judarne skä-
ligen emot honom anförde, därför, att han gjorde dem
stor orätt. Och då förblef han länge i Rom, helst en
af hans egna söner hade anklagat honom hos kejsaren.

Som nu Jesus var 30 dagar gammal, sade Maria
till Josef, att han skulle gå till templet med barnet, en-
ligt Moses lag. Då tog Josef modren och barnet med
sig och for till Jerusalem, gick till templet och offrade
tre dufvor på altaret, som Judarnes sedvänja var.

Då var där en gammal man, som hette Simeon. Han
bad till Gud, att han måtte få lefva så länge, till vår
Herre tog mandom och låt sig föda, på det han måtte
vara värdig att se Herrans Krist i sin lifstid förrän han
dödde. Då stod han vid altaret och tog barnet i sina
armar och sade: "Väl mig! att jag sett Guds Son vara
människa." Därefter begynte han en fröjdefull säng och
sade: "Herre, låt nu din tjänare fara i frid, lika såsom
du sagt hafver; ty mina ögon hafva sett dina salighet,
som du alla människor beredt hafver: ett ljus till hed-
ningarnes upplysning och ditt folk Israel till pris." Och
till Maria sade han: "Bedröfvansens svärd skall gå ige-
nom ditt hjärta för detta barnets skull, som du nu haf-
ver här uti templet, och han skall frälsa all världen med
sin död." Då de nu hade fullkomant lagen, tog Josef
modren och barnet samt for från Jerusalem med glädje
hem till Nazareth, och blef där under hela tiden allt
medan Herodes var frånvarande.

När nu det året var förflutet, kom Herodes hem

till Jerusalem. Och som han åter kom till sitt välde igen, sände han ut sina svenner till Bethlehem och andra städer uti sitt land och lät ihjälslå alla piltebarn, som voro två år gamla och därunder. Då kom Guds ängel till Josef i en dröm och sade: "Josef! tag modren och barnet och far till Egypti land, och blif där tills jag säger, att du skall resa hem igen."

Nu gjorde Josef sig redo, som ängelen sagt honom. Och Josef tog åsnor med sig, och satte Maria på den ena, men på de andra lade de sina kläder samt kost till sitt underhåll på resan och foro så åstad.

Som de nu voro på vägen och hade gjort en dagsresa, redo de öfver en stor hed och aftonen kom på, och ingen by var till hands, hvarest de kunde få härberge. Då sågo de ett stort träd långt borta ifrån sig, och Josef sade, att de ville fara dit bort och blifva där öfver natten, om han där kunde finna något vatten. När han nu kom till trädet och kunde icke finna något vatten, så gaf han sig svårliga, ty vid och omkring samma träd var mycket gräs, så att hans åsnor fingo nog att äta. Då satte Maria sig ned, tog barnet i sitt sköte och stack med sitt finger i jorden; då sprang strax en källa opp. Och de lofvade Gud för det stora tecknet, varandes glade, att de fingo vatten till sig och sina kreatur.

Den andra dagen fyllde de sina flaskor och togo dem med sig på vägen. Som de nu redo, blef jungfru Maria varse ett dägeligt träd, som var ganska högt och bar mycken frukt, som var väl mogen. Hon ville gärna hafva något af dess frukt, men Josef var gammal, så att han icke tordes våga sig upp i trädet. Då stod modren och barnet under trädet; och som barnet var en sann Gud och visste hennes åstundan, så lät han trädet böja sig ned, att Maria kunde själf taga så mycken frukt därpå hon behöfde. Då de hade ätit och fyllt sina säckar, reste trädet sig upp igen och gungade med sina grenar. Och Josef och Maria lofvade Gud för all sin nåd, att detta lilla barnet Jesus lät all ting foga sig till deras tjänst, hvaraf de kunde förnöjas och vederkvickas. Åsnorna knäböjde för det lilla barnet Jesus och erkände

honom för sin herre och skapare. Och på deras sätt och vis voro alla' Josefs kreatur förnöjde och glade för det öfverflöd, som vuxit på det ställe, därest de hvilade sig.

Sedan reste de vidare framåt, och Josef visste icke vägen, men Gud beviste sin mångfaldiga nåd, så att alla djur, som voro i skogen, gingo till barnet och beviste att detsamma var deras skapare. Träd, örter, blomster och gräs ödmjukade sig under hela den väg, de skulle framfärdas. Efter någon tid kommo de till ett högt berg, hvaruti var ett stort håll. Därutur kom en grym drake, hvars andedräkt flammade som en låga, och han gick i vägen för dem. Och Jesus satt i sin moders sköte. Då draken såg barnet i modrens sköte, så lade han sig utåt vägen och ödmjukade sig. Och de lofvade Gud och redo fram till Egypti land med det vänliga och välsignade barnet Jesus.

Hvar skogar voro, kommo ock de vilda lodjur och gjorde barnet stor ära och tjänst, nickande med sina hufvuden: panterdjur, björnar, ulfvar och andra som i skogarna voro, både stora och små, lupo i vägen för jungfru Maria och lika som omfamnade henne, lekandes och springandes att göra dem tjänst och bevisa sin ödmjukhet på allt sätt; alla fåglar, som voro tillstädes, satte sig ned och lofvade barnet med sin sång samt betedde tillika Josef och Maria ära. Och de fortsatte resan genom öknar, skogar och många långa hedar.

Omsider kommo de till en stor skog, hvarest voro röfvare, som plägade rövva ifrån folk, hvad de medförde och slå ihjäl dem. Då dessa röfvare sågo Josef och jungfru Maria, lupo de emot dem, togo dem fast och sade, att Josef, den gamle mannen, hade stulit den unga frun och hennes barn, och ville slå ihjäl honom för omaket samt taga den unga frun med dess barn.

Då var där en gammal röfvare med dem, som hade sitt hus i skogen. Denne skulle hafva det rofvet deingo den dagen. Han blef mycket glad och tog dem hem med sig; men Josef och Maria voro i stora bekymmer om hvad det skulle blifva af dem.

Denne rövare hade en hustru, som var honom så kär som hans eget lif. Den stund hon såg mannen komma, och att han hade jungfru Maria med sig, då fick hon stor kärlek till henne och barnet, och hon undfick dem väl, följde dem i sitt hus, gaf dem mat och dricka, och hvad dem gjordes behof. Hon tillredde ett bad, att tvätta barnet; likaledes tillagade hon en vacker säng med rena kläder och bad jungfru Maria lägga barnet Jesus däruti. Hustrun hade ock ett barn, som var fullt af sår och svart på hela sin kropp; det tog hon och lade uti samma vatten som Jesus tvåddes uti, och det blef strax heladt igen. Där inkom äfven en annan rövare, som hade sår: han tvättade sig uti samma vatten, och blef också på stund ren och helbregda. Då tog den gamla rövaren detta vattnet till sig och gömde det till en läkedom; ty det var ej ett så stort sår och en så gammal skada, att de ju icke blefvo bägge två botade och helade, så snart man strök aldrig så litet därpå af detta vattnet; och aldrig hade någon så svår sjukdom, att han ju icke blef botad och bättre, så snart han fick något af detta vattnet att nyttja. Och många gäfvo rövaren stora skänker därför, så att han blef snart rik och öfvergaf sitt rövveri samt blef gudfruktig.

Som de nu hade varit där i tre dagar och hvilat sig, så ville Josef och Maria begifva sig ut på vägen igen till Egyptiens land. Då bad rövaren och hans hustru, att de ville blifva något längre hos dem, men de ville icke, utan foro åstad, och rövarens hustru gaf dem mat i deras påsar och vin i deras flaskor att hafva på resan, och bad dem hälsa på, när de foro tillbaka, då de skulle åtnjuta samma godhet; och befallte dem sedan i Guds våld. Rövaren själf följde dem en lång väg och anviste dem på den rätta, samt bad dem sedan fara väl.

Josef for så fram med modren och barnet, och ville till Egypti land; men då förvillades honom vägen. Då var Josef bedröfvad och tvifvelaktig och sade till jungfru Maria: "Hvad synes dig? Denna väg är icke nyligen rest. Är det din vilja, så vilja vi öfvergifva densamma; ty fara vi längre på den, så kunna vi ju råka uti större nöd, än

som vi för detta varit stadde uti; ty skogarna äro långa, hedarna breda, intet hus, eld eller vatten, stor mödosamhet och liten vägkost. Är det nu din vilja, så vilje vi vända om, och resa en annan väg, där vi kunna finna folk, som visar oss den rätta vägen, och där vi också kunna få mat till köps för våra pengar, ty det är oss ondt att fara på en obekant väg. Säg mig nu därför hvad din vilja är, och hvilken väg du tillstyrker?" Jungfru Maria teg stilla och svarade intet därtill; men hon satte sig ned på jorden och grät. Det såg den gamle mannen, och bedröfvade sig för det han talat något, som hon skulle hafva sorg utaf, grät och bad henne, att hon icke skulle gråta, sägande: "Hvad jag kan göra för dig och barnet, det vill jag gärna göra, gråt således icke; men säg mig din vilja, och hvilken väg du råder, den vill jag gärna följa." Jungfru Maria svarade: "Jag gråter icke för de ord, ni talade till mig, och jag bär ej min stora sorg för så litet, eller för ord, som ni talade till mig med kärlek och saktmodighet, utan jag gråter för det stora bekymmer, som^s ni hafver haft för min skull, allt sedan jag blef eder brud, och för all den nöd som ni lider för mig och mitt barns skull i främmande land. Och, sannerligen! ni hafver gjort mig och mitt barn så stor tjänst, som om jag redan hade varit er gifta hustru och maka."

Då bad Josef jungfru Maria, att hon icke skulle gråta och sade: "Jag tror Gud så väl och är fullt försäkrad om hans nådiga hägn och beskydd, så att ingenting i världen oss hvarken när eller fjärran skadandes varder."

Under det de så talade med hvarandra, låg barnet i modrens sköt och sof. Emellertid runno tårarna ned af jungfru Marias kinder och droppade på det välsignade barnet Jesus, hvaraf han vaknade och räckte sin lilla hand upp och torkade tårarna af sin kära moders ögon och kinder, hållande sedan sina händer mot himmelen, liksom han ville bedja för henne; och hon blef mycket hugsvalad. Då sporde Josef jungfru Maria kärligen och för tredje gången till, hvad hennes vilja var, och hvilken väg de nu skulle draga? Hon sade: "Käre Josef! vi vilja

draga en annan väg framåt, och öfvergifva denna, som är så villsam, svår och farlig."

Enär de så talade, kom ängelen Gabriel af himmelen och tröstade dem, sägande: "Josef, du helige man! Gud hälsar dig, och du skall genast draga fram till Egypti land, och har budit mig följa med dig och visa dig den väg du skall vandra. Och du hafver ännu tio dagar att resa, innan du kommer till Egypti land."

En dag, som de färdades vägen framåt, kom ett stort och hållande regn på jorden, men barnet höll sin hand upp emot regnet, och det gaf sig strax upp igen, och de blefvo intet våta. Sedan foro de vidare framåt och kommo omsider till Egypti land. Det första, de där sågo, var ett stort träd som var hvitt och fagert. Till detta trädet kom mycket folk, ty de höllo detsamma för en Gud, till hvilken de offrade får och alla slags kreatur, ja, till och med människor, när svårt år, krig och pest inträffade. Kreaturen höllo prästerna i templet till sitt behof, men människorna hängdes i trädet.

Då nu jungfru Maria kom med barnet till detta träd, så skedde ett stort tecken; ty trädet böjde sig ned till jorden med sina grenar, och gaf därmed tillkänna, att barnet var dess herre och skapare; och de satte sig ned att hvila sig. Då ropte alla djäflar, som voro i trädet, med hög röst och sade: "O! o du Guds Son, hvad gör du här i detta land? Du gör oss en stor skam och vanära; ty nu måste vi med nesa fly af detta trädet." Och jungfru Maria och Josef foro in uti Egypti land, till en stad, som hette Spononis. Dit kommo de sent om aftonen och voro obekanta, så att de icke visste af hvem de skulle få låna hus. Men i staden var ett bönehus, hvaruti voro afgudar, och vid kyrkan var en port, där foro de in. Om midnattstid hörde de mycket skrik och rop öfver staden, och upp i luften en gräselig och förskräckelig röst, som sade: "Ve oss, ty vår herre är kommen, oss alla djäflar till förtret. Ho hafver sändt bud efter honom? Han är född af en ren jungfru, ty måste vi flykta och rymma vår boning; och densamma är alla redan nedfallen och sönderslagen. Ve dig Josef, du gamle

man! hvarföre förde du detta barnet hit? Och ve dig Maria, som födde det till världen, oss till evig plåga." Af detta gräseliga rop, som djäflarne gjorde, blef folket ganska förfäradt, lopp tillsammans af gator och gränder, och fruktade att staden skulle förgås. Och de voro häpne och sade: "Vi vilje gå till templet, offra och tillbedja våra afgudar."

Då de kommo dit, sågo de att alla deras afgudar: Jupiter, Saturnus, Minerva och Venus samt alla de andra afgudar, som voro uti templet, och alla de afgudar, som voro uti Egypti land, voro nedfallne och lågo uti åtskilliga ställningar: somlige hade mistat deras armar, somlige benen, somlige hufvudet och händerna, och andra voro slagna i tu. Då sade folket: "Våra Gudar äro alla nedfallne, som lofvade oss hjälp i vår nöd; alltså frukta vi, att det går oss, som det gick med den mäktige konungen Pharao, den tid han red i det röda hafvet efter Israels barn; då drunknade han med allt sitt folk, herrar och furstar. Och af detta tecken, som vi nu se på afgudarne, så slute vi, att det kommer plågor öfver oss." Somlige af folket sade: "Här äro komne främmande gudar, som hafva brutit vår fred och stridt med våra gudar, som stupade, och vi vete ej hvar de äro komne ifrån."

Då hertig Caprodocius, som var en herre öfver staden, hörde det förskräckliga ropet och ynkeliga bullret ibland allmänheten, frågade han dem hvad det var å färde? Och de sade honom allt hvad de hade sett och hört. Då blef han ganska sorgfull och gick strax in i templet, och blef mycket förfärad, då han såg sina gudar ligga i så slem ställning och skapnad sönderslagna på jorden.

Förskräckt ropade han så högt och sade: "Här är skedt ett stort tecken; och huru vill det gå oss härefter? Hvar är den starkare Guden, som hafver så mycken makt, att han har kunnat drifva våra gudar bort, och sönderslagit våra bilder? Visste jag hvar denne mäktige Gud vore, så ville jag prisa och ära honom, ty våra

gudar duga icke att försvara sig själva; därför vilje vi sätta vår tro och tillit på den sanne Guden."

När nu hertig Caprodocius gick ifrån templet, sporde han om någon visste, hvar den mäktige Guden var? Då såg han jungfru Maria sittande på en sten, med sin son i sitt sköte, och han såg Josef stå hos henne, omgifna af ett klart ljus. Då blef han sinnad att se det främmande folket. Gud ledde hans hjärta, att han gick fram till dem och sporde, från hvilket land de voro komne, och hvarthän de ville med det unga barnet? Josef svarade: "Vi äro hitkomne af Judalandet." Då kunde hertigen förstå, att det tecknet var skedt för detta barnets skull.

Då gick hertigen till templet, kallade folket tillhoppa och sade: "Viljen I se hvad här är skedt och hvarföre våra gudar äro nedfallne, då mån I gå hit och se ett skönt barn och en dägelig fru. Detta är barnet, som profeten Natan har skrifvit om i sina böcker: att af Juda släkt skall uppkomma en stjärna, som skall skina öfver all världen. Nu kan jag känna på dessa tecken, att det är det barnet, om hvilken profeten Jeremias skrifver, att det skulle utdrivas ur Judalandet och komma hit till oss. Och profeten Esaias: att Gud skall varda en människa och låta sig föda af en ren jungfru på jorden, och skall uti sin barndom komma till oss uti vårt land, och skall fördärfva våra gudar, och de skola icke bestå för honom. Och jag säger eder i sanning, att för ett år sedan foro tre konungar igenom detta land till Bethlehem, att söka det nyfödda barnet, som var mäktigt i himmelen och på jorden, och desse medförde allehanda kostbara offer. En stjärna ledsagade dem, som var så stor och klar, att solen icke kunde fördunkla dess sken. Denna stjärna följde de nu till det land, hvarest Guds Son, himmelens och jordens skapare, var född. Vi sågo äfven denna stjärna tydligen, och dessa tecken äro skedde för detta barns skull, och min syn säger mig, att barnets moder är en ren jungfru. Vi märkte ock häraf, att när de i afton kommo hit med barnet, just då nedföllu våra gudar."

Hertigen sade till Josef: "Säg mig du, gode man, huru är det med detta barnet och denna unga fru?" Josef tillsporde Maria, om han skulle säga i sanning, hvad han visste om barnet och henne? Jungfru Maria svarade: "Sägen honom i all sanning hvad I veten om oss, och dölj icke något härutinnan."

Då svarade Josef hertigen och sade: "Nådige herre! allt hvad I hafven talat är sanning. Denna fru är en ren och obesmittad jungfru, och Guds ängel af himmelen bebådade henne, att, genom den Helige Andes utgjutelse, skulle hon undfå och föda Guds Son och kalla honom Jesus. Och hon har sitt foster förutan man, samt utan all synd undfick hon detta barn. Hon födde det utan all smärta, och då voro otalige änglar till hennes tjänst, hvilka sjöngo barnets lof. Äfven tändes öfver huset en stjärna, som gaf sitt sken långt bort i främmande land, och den lyste också för de helige tre konungar, som stordligen förundrade sig öfver dess glans, och foro så efter denna stjärna, emedan de fullkomligen trodde henne vara ett tecken, att världens frälsare var född. Och då de funno detta barnet i Bethlehem, tillbådo och offrade de dyrbara skänker. Men då Herodes, som var konung öfver landet, fick höra att där var född en så mäktig konung, fattade han så stort hat till honom, att han utsände sina tjänare att söka efter barnet, i uppsåt att slå det ihjäl. Då kom Guds ängel och bad mig att taga modren och barnet, och fara hit, att ingen ting skulle skada oss; och nu äro vi hitkomne genom Guds underliga, visa och nådiga försyn."

Då Josef sagt detta, gingo allt folket till jungfru Maria, föllo på knä och tillbådo barnet. Ja de undfingo dem alla kärt och vänligen, och kysste Josef samt frågade hvad de behöfde till deras underhåll, gifvandes dem ett hus där de bodde i sju år.

Josef företog sig sitt timmerarbete, och jungfru Maria begynte göra purpur, silkesvaror och andra kosteliga ting. De goda kvinnor i staden gingo till henne med stor åtrå, att åskåda det sköna barnet Jesum och erbjuda sin tjänst, samt lämnade allehanda gåfvor. Jungfru Maria förtjän-
te

väl hvad hon lefde utaf, och det så, att alla de kvinnor, som hörde och sågo henne, berömde och höllo henne i stor vördnad. Ja de tillbådo hennes barn och sade, att det var kommet Egypti land till frälsning och glädje. När de funno någon sorgfull, medan de vistades, där sade den ene till den andre: "Kom, gack med mig till jungfru Maria och se hennes barn, så får du strax hugsvalelse."

Därefter begynte jungfru Maria att göra sin välsignade son en kjortel, och virkade den med grön öfverstickning. Samma kjortel var så väl inrättad, att den alltid var sid och vid nog. Den blef aldrig oren, slets icke, och den förblef outslitlig, oaktadt all den tid han begagnades, och var lika så vacker intill Långfredagen, då han led sin svåraste pina, som den var då han fick den af jungfru Maria. Det var samma kjortel, hvori vår herre kringvandrade, intill dess han undergick korsets död.

Då Guds Son var så gammal, att han skulle börja gå, så behöfde ingen leda honom, såsom andra barn, utan han reste sig själf upp och gick stadigt, och när han började tala, talade han rätt, lätt, tydligt och redigt, helt olika hvad andra barn göra, då de börja att tala.

Jungfru Maria bad sin son gå ut och leka med de andra barnen, att folket skulle få se honom. Då gick han genast, ty han var sin moder i allt hörsam och lydlig. Då han kom till de andra barnen, gladdes de öfver hans lekar, ty de voro utan all skada och förargelse, i den fullkomligaste oskuld, och hade han sådana lekar, som tillförene hvarken varit sedda eller hörda. Han glömde aldrig tukt, ärbarhet och anständighet, då han var ibland de andra barnen, så att de togo honom till ett mönster och eftersyn och sade: att han var en ung Gud. Dessa barnen gjorde honom all ära och kärleksbevisning, samt utkorade honom till sin konung, togo en barnakjortel, bredde den på ett träd, och satte vår herre därpå. De erbjödo honom äfven sin tjänst, hållandes honom för deras Gud.

En dag, då Jesus var hos barnen, som voro försam-

lade, så föll ett af dem och bröt sitt ben. Då jämrade detta barn sig högeligen. Så snart Jesus det såg, gick han till barnet, tog det vid handen, bad det stå upp sundt och friskt och sade: "Gack med mig till de andre barnen, vi vilje leka med dem." Då stod barnet genast upp friskt och helbregda; och alla, som det sågo, sade att han var Guds Son och en herre öfver allt.

Då sju år voro förflutna, sedan Josef kom med Maria i Egypti land, nedsteg en ängel af himmelen och sade: "Josef, Davids Son! Jag säger dig: Herodes är död, som var emot barnet; därför tag nu barnet och modern och far hem till edert land igen; det är Guds nådiga vilja." Och Josef gjorde sig redo, som ängelen bad honom; men då folket i staden fingo veta, att de ville fara hem, gåfvo de sig svårligen för det de icke ville blifva när dem och sade: "Uti dessa sju år hafva vi haft god äring, vi hafva ej haft storm: vårt vin, korn, säd och boskap kunde icke lida någon skada, emedan det folket varit här." Josef gaf dem ett godt råd och sade: "Så tillbedjen nu icke mer edra afgudar; utan I skolen tillbedja herren Gud allena, som har makt öfver himmel och jord, och som gifvit eder lif och anda, kropp och själ." Därpå räckte han dem sin hand, böd dem farväl och befalle dem i Guds hand. Goda kvinnor uti staden gingo ock till jungfru Maria samt barnet, och lämnade dem kost till förtäring på vägen. Sedan togo de jungfru Maria i famn och bödo dem alla farväl, önskandes att Gud ville ledsaga och bevara dem.

Så for Josef, jungfru Maria och barnet från Egypti land till Jerusalem, hafvandes på vägen mycken besvärighet. En dag kommo de till en stor bäck, då sade jungfru Maria till Josef: "huru skola vi komma väl öfver denna bäcken?" Josef svarade: "här måste vi väl vada igenom; jag vill bära barnet öfver, att det intet skall skadas." Då Maria nu upptog sina kläder och ville gå till bäcken, tog barnet Jesus henne vid handen och sade: "Kära moder, följ mig efter." Och han gick före dem på vattnet öfver bäcken, och de gingo efter honom, och deras fötter blefvo slätt intet våta.

När de nu kommo till Galileen, så reste de till staden Nazareth, där Anna, jungfru Marias moder, bodde, som lefde ännu; men hennes fader Joakim var redan död, och hennes moder hade nu till man Cleophas, Josefs broder, som var trolofvad med jungfru Maria. Och Anna var ganska glad, att de voro hemkomne igen, och omfamnade dem med glädje samt lofvade Gud, som hade hulptit dem på sina resor.

Nära staden låg ett stycke mark, som hört Joakim till, och var jungfru Maria i arf tillfallet efter dess faders död; därpå byggde Josef ett hus och blef sedan när jungfru Maria och barnet Jesum, fördrifvandes sin tid alla tre i gudlighet tillsammans, intill dess Jesus tog sina lärjungar till sig.

Som barnet nu uppväxte, öfvade han sig i all tukt och ära: åt och drack, lekte och log, och hade en så god umgängelse i sin barndom som sedermera, att alla de, som umgingos med honom, kunde se på hans gärningar, att han hade en mänsklig natur: ty hade han ej befunnit sig som andra barn, så hade de gjort större vidunder af honom, och misstrott, om ej alldeles tviflat om hans sannskyldiga mandom och mänskliga natur, för den stora makt och gärningar, som de sågo honom göra. Och de äro oförståndige som säga, att vår herre Jesus Kristus i sin barndom ej lekte eller log och hade några barnaseder; ty eljest hade man ej vetat med säkerhet, att han var både en sann Gud och en sann människa. Ofta led han hunger och törst, ofta var han än våt än kall: väder, regn, snö och hagel gjorde honom mycket omak. Allt detta tillät han därföre, att ock djäfvulen skulle kunna tro, att han var en sannskyldig människa. Då Jesus kom till de andra barnen, blefvo de alla glada, att han tog sig före att leka med dem, och de ville gärna vistas hos honom; de gjorde honom till sin konung, lekte och sprungo för honom och följde honom efter.

Där bodde en rik man i Nazareth, hvars namn äfven var Josef; han var Josefs och Marias gode vän och gjorde dem mycket godt; han hade äfven gifvit dem respenningar till Egypten. En dag kom Jesus in och fann

sin moder och Josef gråtande; då frågade Jesus: "hvad kan skada eder, emedan I så gråten?" Josef svarade: "Käre herre! vi gråta för det en af våra goda vänner har blifvit död, som ofta hafver gjort oss mycket godt: han hade också stor kärlek till dig, som han ofta har sagt mig." Jesus sade till dem: "Viljen I, att han skall åter blifva lefvande igen?" Josef svarade: "Det har aldrig händt, att den som ligger död, kan få lif igen; men kan du det göra, så vänder du vår sorg i glädje." Jesus sade: "Hör hvad jag säger eder: gån dit bort, där den döde ligger, och talen dessa ord i hans öron: "Jag beder dig vid honom som hafver makt öfver lefvande och döda; den där gifver oss lif och själ, och den som är mäktig öfver all världen; vid honom beder jag dig, att du uppstår och går med mig." Då gick Josef strax dit där den döde var, och sade samma orden som Jesus bad honom; och den döde steg upp både rask och sund i samma ögonblick. Men Jesus förböd dem att tala därom, och befalle att de skulle hålla det tyst och lönliga.

En dag gingo alla barnen tillsammans och tog Jesus med sig ut på marken, där som ler och jord låg uppgräfdt. Jesus satte sig ned på samma ställe och tog med sina händer ler och jord, och gjorde små fåglar däraf, lika med dem som flyga i luften. När de andra barnen det sågo, så logo de däråt, och ville sedan i lika måtto göra andra fåglar efter honom. Enellertid kom där gåendes en gammal jude, som såg att de så lekte: han straffade dem och sade: "I hållen icke sabbaten helig, I ären djäfvulens barn, ty I bryten och förtörnen Gud därmed, Jesus! du gör detta, och de andra barnen taga eftersyn af dig, och I blifven alla förtappade." Jesus svarade: "Det vet Gud, om du håller din sabbat så helig som jag: du skall icke råda öfver mig." Den gamle juden blef vred och ville strax hämna sig på Jesus, gick så till honom och ville söndertrampa hans fåglar. Jesus förtröt det, och slog så sina händer tillsammans, lika som han ville skrämma fåglarna; då blefvo de alla lefvande och flögo upp emot himmelen bland andra fåglar, så att denne

juden, som förut ville trampa på dem, måste då till sin förgärlighet låta dem fara med fred.

En af de öfverste i staden sade till Josef: "Låt Jesus komma i skola och lära läsa och skriva; ty som jag har hört, så har han alltid gjort mycket godt, därför må man undervisa honom i religionen, att han kan lära det som hör till Guds ära." Då svarade Josef: "Jag vill höra hvad hans moder säger därom, och bedja att hon talar med skolmästaren, att han kan komma i skolan, ty han hafver henne mycket kär, och har Gud för ögonen." Jungfru Maria bad Jesus gå till skolan med henne, och bad honom förnimma hvad skolmästaren lärde honom. Jesus var strax redo och gick med sin kära moder till skolan, och hon bad skolmästaren att han skulle lära Jesum rätt att läsa och skriva, dock med saktmodighet och icke med hårdhet; ty han blifver väl god att lära. Jesus gick in i skolan, och skolmästaren gaf honom en bok och begynte att lära honom; men allt det han sade, visste Jesus förut, och kunde det själf bättre än han. Skolmästaren visade honom den första bokstafven, som är A i alla språk, och sporde honom till om den var honom bekant? Jesus sade till mästaren: "Med edert lof och tillstånd må jag bedja eder säga mig, hvad den bokstafven är och hvad densamma betyder?" Mästaren satt länge och teg stilla och kunde icke gifva honom svar därpå; men begynte att vredgas. Då sade Jesus: "Den bokstafven betecknar mycket godt, nämligen: Den som hafver varit af evighet, som är Gud af himmelen och betyder en del af mig." Mästaren sade: "Ho äst du? säg mig antingen du är Gud af himmelriket, eller en djäfvul från helvetet, emedan du gör spott och spe af mig? Jag menar du är en ängel, eller ock Guds son af himmelen, Kristus! Du är bättre mästare än jag, jag kan icke lära dig; utan gack endast bort ifrån min skola, ty min lärdom göres dig icke behof; änskönt du är ung, så vet du dock mera, än jag har lärt eller kan lära dig; hvem du är, det vill jag gärna veta." Då gick Jesus tillgande hem till sin moder. Och som hon fick veta hvad skolmästaren talat och huruledes det var tillgånget, så

log hon hemligt i sitt hjärta; men sedan fick hon stor sorg och bedröfvelse; ty hon pådrog sig mycket hat af judarne, för sin välsignade sons rena lärdom. En gång ville de stena bägge två.

Som profeten Zacharie hustru, Elisabeth, fick veta att hennes fränka jungfru Maria var hemkommen från Egypti land, så blef hon ganska glad och gjorde sig färdig att resa till Nazareth, och tog sin son Johannes döpare med sig, att han skulle se med egna ögon den, som han länge hade känt förr än han blef född. Då Elisabeth såg Maria, sade hon: "Var välkommen, jungfru ren, med din käre son Jesus! lofvad vare Gud, som har ledsagat eder väl hem igen." Och då Maria såg sin fränka Elisabeth, kysste hon henne och sade: "Var välkommen min kära moders syster; Gud vare lof och ära, att vi nu äro här samlade med hälsa och sundhet!" Och de voro glade och förglömde allt besvär de tillförene hade haft. Deras barn, Jesus, jungfru Marie son, och Johannes, Elisabeths son, gingo äfven tillsammans; de omfamnade hvarandra och voro mycket glade. Elisabeth blef tre dagar hos jungfru Maria, och den fjärde dagen for hon därifrån med sin son Johannes, och bad Maria, att hon ville följa med och blifva när henne två eller tre månader. Johannes bad henne taga Jesus med sig, att de kunde vara tillhoppa. Och de foro åstad och blefvo någon tid tillsammans hos Elisabeth. Då jungfru Maria och Jesus voro bortreste, begaf sig Johannes i öknen, och höll sig från folket, tills han började predika och döpa.

Josef lämnade sin tjänare timmer och ett mått att hugga efter; men tjänaren förglömde måttet och högg så timret för kort, och då han återfunnit märket, lade han det på det huggna trädet och såg att det var för kort; därför blef han sorgfull och fruktade för sin herres vrede. Då kom Jesus gående och frågade tjänaren med mildhet: "Hvad har dig händt, du ser så sorgsen ut?" Tjänaren svarade: "Käre Jesus, jag skulle hugga detta timmer efter märke, och jag glömde det och högg timret för kort." Jesus sade: "Jag vill hjälpa dig, så att det

skall varda långt nog; håll hårdt däri med dina händer och drag, jag vill hålla vid denna ändan, och det skall blifva rätt och långt nog." Tjänaren log och svarade: "Det hafver aldrig varit sedt, att man kunde utdraga ett träd, så att det blef längre, än det låg hugget på jorden." Jesus sade: "Gör som jag säger dig, jag vill göra trädet långt nog." Tjänaren begynte att le; och Jesus drog i ena ändan och tjänaren i den andra, och de drogo tillsammans med bägge händer, till dess trädet blef långt nog. Då tackade tjänaren Jesus, och Maria kom gående och såg, att Jesus drog på trädet; då sade hon: "Hvad gör du, min käre son?" Jesus svarade: "Trädet är för kort, jag vill göra det längre." Då log Maria och vardt glad, att hon såg hans gudoms makt.

Jesus gick en dag ut att leka med de andra barnen, på en slät mark. Därstädes var en ganska stor sten, kring hvilken de började sina lekar; och Jesus satt och såg på dem. Emellertid föll ett barn ned af stenen, och föll så på hufvudet att det dog. Då blefvo de andra barnen förfärade och lupo till staden och sade, att barnet var slaget till döds af den stora stenen. Barnets föräldrar blefvo förskräckte, hastade dit och gånge Jesus skulden, sägande: "Oss är skedt en stor sorg af jungfru Marie son! vårt barn ligger nu ihjälslaget." Då nu jungfru Maria och Josef hörde, att de så klagade öfver Jesus, visste de väl, att han var alldeles oskyldig och sade därför till honom: "Jesus, min käre son! hvad tyckes dig vi skola göra i denna sak?" Jesus sade: "Min kära moder! på det de skola veta, att jag är oskyldig, så tag barnets föräldrar och följ mig dit; så skall den döde själf frikänna mig och säga, huru han fick sin död." Josef och Maria togo barnets föräldrar med sig och gingo dit, där det döda barnet låg. Jesus bad det döda barnet säga för folket den klara och rena sanningen, och frågade det sålunda: "Huru har du slagit dig till döds, har jag slagit eller gjort dig något ondt?" Det döda barnet reste sig upp och började tala med tydlig röst, att folket det hörde som stodo däromkring: "Käre Jesus, Marie son! Du gjorde mig aldrig ondt, men sua-

rare godt, du är oskyldig till mitt fall, ty jag var själf orsak därtill, och det är således mig emot, att de skylla dig för min död, utan gif mig din välsignelse!" Jesus sade: "Emedan du hafver visat min oskuld, så skall jag gifva dig lif och göra dig helbregda igen; stätt upp och var sund och frisk, som du varit tillförene." Och så snart Jesus hade sagt dessa orden, så stod barnet upp, tackade Jesus samt prisade och lofvade Gud.

Icke långt ifrån Nazareth låg en källa, dit gick Jesus och satte sig. Och ett barn kom gående utur staden och hade en kruka i sin hand. Som det nu kom till källan och ville taga vatten däruti, så föll krukan sönder, och barnet blef bedröfvadt och grät bitterligen, ty det fruktade för sin moders vrede. Då gick Jesus till barnet och sade: "Håll upp att gråta, jag vill hjälpa dig: gå bort och hämta mig de sönderslagna bitarna, jag vill då göra allt helt igen." Och barnet gick efter styckena till krukan, och lade dem för Jesus, och Jesus gaf honom den hel igen, som den tillförene varit hade. Och barnet tog krukan och bar den hem till sin moder. Därefter kommo ock några andra barn, som hade krukor med sig, att taga vatten uti; men Jesus satt vid brunnen och hade ingen kruka med sig. Då tog han sitt kjortelskört, hämtade vatten däruti, och det rann icke ut, utan han bar det, såsom det hade varit i en kruka; och däröfver förundrade de andra barnen sig högeligen.

Josef ville en gång beså sin åker med korn, och då han nu med sin dräng gick åstad, följde Jesus med dem. Då de kommo på åkern och ville taga kornet ur säcken, tog Jesus tre fulla näfvar korn och sådde; det betäckte hela åkern, blef tjockt och frodigt, samt gaf så ymnigt korn, att allt folk beundrade det storligen.

Vid Nazareth var en sjö, som kallades det Galileiska hafvet, dit gingo barnen att leka och togo Jesus med sig. Då de kommo till sjön, blefvo de varse några fiskar och sade till hvarandra: "Vi vilja gräfva oss små dammar, att vattnet kan rinna ur sjön i dem." Jesu damm blef strax färdig, och de andre barnen gjorde också sina färdiga. Och snart kommo fiskar löpande

med valtnet ur sjön i de uppgrädda dammarna. En orm bet då ett barn, som af Jesus helades; och den dagen var judarnes sabbat. Emellertid kom där gående en gammal jude, som blef vred öfver denna barnalek och sade till dem: "I gören ganska illa, att I icke hållen eder sabbat helig, utan bryten och ohelgen den; Gud låter det icke blifva ostraffadt. Och du Jesus är orsaken till, att våra barn bryta emot Moses lag och förtörna Gud." Jesus svarade: "Aldrig kunna dessa barn taga något ondt efterdöme af mig, utan tvärtom skola de blifva lyckliga här på jorden och saliga i himmelen. Men jag råder dig, att du själf fruktar Gud och håller din sabbat efter Moses lag." Då blef juden vred och ville hämna sig på Jesus, samt fördärfva deras fiskdammar med sina fötter, att fiskarna skulle genast bortsimma; men strax föll juden ned på samma ställe och dog, och det beryktades snart i Nazareth. Och allt folket förde mycken klagan öfver Jesus för denne judens skull som var död, och sade: "Josefs son gör oss mycket ondt; skall han längre blifva hos oss, så kommer han våra barn i stor nöd med sin trolldom, som han hafver lärt uti Egypti land. Han vill oss ondt och kommer all förskräckelse öfver oss som vi nu se, ty vilja vi alla gå emot honom och slå honom ihjäl. Han är icke ett rätt barn, ty själfva djäfvulen är honom lydig."

Då Josef och Maria det hörde, fruktade de att judarne skulle göra honom skada. Josef sade till Maria: "Gif oss råd; ty judarne vilja hämna sig på Jesus, för den Juden som föll ned och dog." Jungfru Maria svarade: "Vi vilja strax gå och se efter hvarest vi finna honom, ty jag fruktar, att judarne kunna göra honom något ondt." De gingo strax och funno Jesus på samma mark där juden dog. När Maria såg sin son, sade hon: "Kära son! hvad gjorde den mannen dig, som ligger död?" Jesus svarade: "Den döde gjorde mig mycket ondt; han talte mig illa till och ville underkufva mig; han def mina fiskar bort, som jag ville bära hem till eder." Jungfru Maria sade: "Min älskelige son! Du hafver för mycket hämnat dig på denna mannen; ty beder jag, att du ville

gifva honom sitt if igen för min skull." Då svarade Jesus: "Min kära moder! hvad I bedjen mig, det vill jag gärna göra." Och de gingo till den döde, och många judar med dem. Jesus rörde vid honom med sina fötter, och sade: "Statt upp och var lefvande; men fäll icke obilliga domar öfver oss, oskyldiga barn, eller våra lekar." Så snart Jesus hade sagt dessa orden, steg den döde strax upp frisk och sund, och sade: "Detta välsignade barnet är kommet ned af himmelen till oss syndiga människor på jorden, och han är utan tvifvel Guds son."

Vid staden Nazareth låg en stor skog, hvaruti många vilda djur och lejon sig uppehöll. Då Jesus gick ut till denna skog, gingo de vilda lejon emot honom och gjorde honom stor ära, såsom de hade haft människoförstånd; de föllo på knä för deras herre och skapare och bugade sig för honom. Jesus satte sig ned, och lejonen lade sig för hans fötter. Då han gick därifrån, gingo alla lejon och lekte för honom. Då folket det såg, sade de: "Det är ingen barnalek sådant, ej heller är Jesus ett barn; ty lejonen äro honom lydige; utan han måtte vara en Gud, som hafver makt öfver himmel och jord, och allt det som krälar på marken. Han hafver gjort många underverk; af hans ord äro människor befriade ifrån sjukdom, från olyckliga tillfällen, ja från själfva döden." Då nu Jesus ville gå bort, så föllo lejonen till hans fötter, och han bad dem fara bort till deras hemvist och lägerställen i öknen, och de voro honom strax lydige. Och de som stodo utanför staden sade: "Jesus, säg oss huru går det till att du kan vara ibland de vilda lejonen? Du är så liten och så ung, du kunde ju snart blifva dödad och uppäten af dem." Jesus svarade och sade: "Vilda djur äro visare än I, därför göra de mig all ära." Judarne sporde honom: "Hvem är du, att du vågar säga oss sådana ord? Josef är ju din fader; lef såsom han, det är naturligt." Och Jesus gick ifrån dem hem till sin moder, som satt sorgsen för hans skull.

Som Jesus nu var hemkommen, sporde hans moder: "Hvar har du varit, min käre son, och hvad sade folket till dig?" Jesus svarade: "De besvärja mig, och

alla mina gärningar vända de till ondo, som jag gör dem till godo. De onde och arglistige judarne äro alla förblindade och så förhärdade emot mig, att de vilja slå mig ihjäl, som dock denna tiden icke låter sig göra; ty därför är jag sänd af min himmelske fader, hvilket var beslutadt af evighet i vårt gudomsråd, att jag skulle låta mig födas till världen med kött och blod som andra människor, och är förmedelst den Helige Andes verkning född af eder, min kära moder, för att frälsa det förtappade människosläktet, och att fullkomna löftet, som blef Adam och Eva gifvet, då de för syndens skull blefvo utdrifne ur Paradiset, och fingo tillsägelse, "att kvinnans säd skall söndertrampa ormens hufvud." Därföre är jag nu kommen till världen att förlossa alla människor: och de kunna icke förr än tiden är fullbordad, oaktadt alla deras lögnaktiga beskyllningar, röra ett hår på mitt hufvud: och då vill jag genom min pina, bespottelse och död, försona alla världens synder." Jungfru Maria sade: "Min käre son! de klaga öfverallt i staden, att alla barn så gärna vilja följa och leka med dig." Ibland andra barn, som voro hos honom, var Johannes, Elisabeths son; och de sågo alla de tecken, som han gjorde. De fleste af dem blefvo ock hans lärjungar.

Då Jesus var 12 år gammal, var en stor högtid i Jerusalem. Då sade Josef till jungfru Maria: "Hvad tyckes dig, skola vi gå till Jerusalem, och taga din son med oss?" Maria kallade Jesus till sig och frågade honom, om han vore redo att gå med dem till Jerusalems tempel? Jesus svarade: "Kära moder! eder vilja skall vara min lag, och jag vill gärna gå med eder uti templet." Då togo Josef och Maria Jesum med sig till Jerusalems tempel och offrade Gud deras offer, efter Moses lag. Då högtiden var tillända, foro Josef och Maria hem igen, men Jesus blef kvar i Jerusalem. Jungfru Maria tänkte, att han var kommen med Josef, ty hon följde med sina tvänne systrar; och Josef tänkte, att han var med sin moder. Då de kommo på vägen, saknade de pilten, och de sökte och sporde efter honom ibland folket och hos sina vänner. Och då de icke kunde finna honom, vände

de om till Jerusalem igen och voro mycket bedröfvade. Och de gingo in uti templet, hvarest de funno honom sittande bland de vise mästare och läsande i deras böcker om allt det som profeterne hade spått; hörande och frågande samt disputerande med dem. Och alle de det hörde, förskräckte sig öfver hans förstånd och svar, och förundrade sig storligen därpå, att ett så litet barn kunde hafva så kloka ord och utlåtelse, sägandes: "Detta barn hafver stor nåd af och hos Gud." Då jungfru Maria fann sin käre son, sade hon: "Hvi hafver du gjort oss så mycket emot? Josef och jag hafva varit bekymrade och sorgfulle i 3 dagar för din skull." Jesus svarade: "Jag kom därföre ned af himmelen, att jag skulle fullkomna min faders vilja, och uti de stycken, som honom tillhöra, bör mig vara." Då gick han ifrån Jerusalem och var henne sedan underdånig.

Då de nu voro på vägen att resa hem, framställde Josef många spörsmål till vår herre, och sade: "Kära Jesus! hvar hafver du varit?" Jesus svarade: "Jag har varit uti templet hos de Jude-mästare och hörde deras föreläsningar." Josef sporde åter: "Hafva de där också skrifvel, att Guds son skall komma och varda en människa?" Jesus svarade: "Hos Esaias står det skrifvet, att Guds son skall komma och varda en människa samt förkunna all till saligheten nödvändig och oundgänglig visdom." Josef frågade vidare: "Kunde de ock veta hvilken den människan är?" Jesus svarade: "De kunde icke förstå densamma skriften, därföre hade jag ännu mycket med dem att disputerat." Josef sade: "Hafver du läst den skriften och hört hvem denna människan skall vara?" Jesus svarade: "Denne Guds son, Jesus Kristus, känner du väl; och hvad skall jag säga dig därom? du hafver tagit på honom och gifvit honom mat och dricka och följt honom i främmande land." Josef sade: "Då är du densamme, det hörer jag på ditt svar." Jungfru Maria sporde: "Käre son! hvar låg du om natten, då du var från oss borta, och hvem gaf dig mat?" Jesus svarade: "Det gjorde eder fränka Elisabeth, profeten Zacharie hu-

stru." Då kommo de hem till Nazareth, och Jesus öfvade sig uti allt hvad Gud, dygd och ära tillhörde.

Jag vill nu säga Jesu Kristi vänner, att jag finner ännu rätt mycket beskrifvet om Kristi lefverne förr än han var 30 år gammal, då han begynte att utspida sin gudomliga lära, genom sin predikan och underverk, samt varna och förmana, som Johannes och de helige evangelister omförmäla. Det säges, att han något tillförene har uppehållit sig i öknen, intill dess han uppnått denna ålder. Men nu vill jag låta bero med hvad som sagdt är, och endast tillägga om hans lära, utseende och hans ömma tal med sin moder.

Jesus och Johannes voro bägge ofta tillsammans i deras ungdom och kommo sällan för människors ögon; de öfvade sig flitigt uti allt hvad som hörde till Guds lof och ära. Emellertid lärde Johannes Guds ord af Jesus, och den gamla lagen, som vår herre hade gifvit genom Profeterne och de 5 Mose-böcker. Johannes hade då tillfälle att se många underliga och ovanliga tecken, som ej här kunna beskrivas, samt huruledes många änglar kommo och tjänte honom, samt uträttade hans befallningar.

Hvarje år besökte herren Jesus den vanliga högtiden i Jerusalem, som Moses hade befallt i lagen. Det folket, som Jesus umgicks med, som sågo och hörde honom och märkte hans lefverne, de blefvo omvände; ty de sågo, att han i sanning var kommen af himmelen, och att Gud hade gifvit honom en stor nåd. Han var god och mild emot allt folk, och var allom till en god och välsignad efterdömelse uti deras vandel. Han var också tuktig i sina seder, att alla de som hörde och sågo honom, till och med hans fiender, berömde och lofvade hans ord och gärningar. Han var en vacker och skön man, så att aldrig någon människa hade sett hans like i skapnad och anseende. Han var af medelmåttig växt och hade ett dägligt ansikte; hans hår liknade en väl mogen haselnöt, med en bena i hufvudet på Nazarenernas vis, nästan rakt intill öronen, sedan något krusigt. Hans ögon voro öfvermåttan sköna, lika himmelens blåa färg.

Hans mun var skön, hans läppar voro röda som rosor, hans kinder likaledes röda och hvita. Han hade ett vackert skägg, likt hufvudhåret, som var väl utredt och måttligt långt. Hans hals var skön och vit som alabaster; hans händer voro alltid rena förutan all smitta, hans fingrar långa och smala; alla hans lemmar voro öfvermåttan sköna och böjliga till alla färdigheter och öfligheter. I sitt umgänge var han vänlig och mild, så att alla, som ungingos med honom, lofvade hans seder. Sällan såg man honom skratta, oftare gråta; ja, han var af ett ypperligt utseende framför människors barn.

En gång satt Maria ensam inne hos sin son och hade några synnerliga spörsmål till honom, sägande: "Min alldrakäraste son, visste jag att det vore din vilja, då ville jag gärna spörja dig om något." Jesus svarade: "Kära moder, säg hvad I åstunden veta af mig; jag vill gärna säga eder det." Jungfru Maria sade då: "Käre son! tag icke till missnöje eller ovilja, att jag spörjer dig om något: jag vet väl, att du är skapare och herre öfver himmel och jord; men huruledes kommer det sig, att du då ville vara min son?" Han sade: "Kära moder! däröfver må I icke förundra eder; ty det var så beslutadt af evighet, då jag var hos min fader i begynnelsen, och skall jag där förblifva i alla evigheters evighet."

Sedan berättade han för Maria om silt lidande, pina och död; och då blef hon ganska bedröfvad och sade: "Min käre son! mitt hjärta är hårdt bedröfvadt af dessa orden, som du sade mig; skall då den bedröfvelsen gå öfver mig, att judarne skola slå dig ihjäl?" Jesus svarade: "Kära moder; gif eder tillfreds, detta bör alltsammans fullbordas, som är skrifvet om mig, och Simeon sade ju till eder uti templet, att min död och pina skulle göra eder så ondt, som om ett svärd hade gått igenom edert modershjärta." Maria grät, suckade med halfkväfd röst: "Min hjärtans käre son! jag kan icke vara utan sorg, sedan jag hört din smärtsamma pina och död omtalas." Jesus sade: "All världen blifver löst från djäfulvens makt med min pina, blod och död. Gudomen och jag skola nederfara till helvetet och taga alla dem igen, som äro

förtappade genom deras synder, och föra dem till himmelriket."

Jungfru Maria sade: "Jag är ganska bedröfvad, så ofta jag tänker på din död och pina." Jesus svarade: "Hafven tröst; ty jag säger i sanning, att jag skall uppstå igen, sedan jag lidit och utstått döden, och I skolen således åter få se mig lefvande." Jungfru Maria sade: "När vill du stå lefvande upp igen af jorden, att jag må se dig?" Han svarade: "Kära moder! min ande skall komma tredje dagen efter min död till grafven och resa upp min lekamen, och då skolen I åter få se mig." Jungfru Maria sade: "Hade du icke sagt mig, att du ville stå upp af döden igen, hade mitt blödiga hjärta brustit sönder: och jag önskade icke att lefva den dag då du, mitt allt, vill dö." Jesus svarade: "Kära moder! fån I stor sorg af min död; så skolen I ock få stor glädje, när jag åter uppstår."

Jungfru Maria sporde honom ytterligare: "Hvar vill du vara, när du blifver lefvande igen?" Jesus svarade: "Hos mina lärjungar vill jag vara i 40 dagar, och där-efter uppfara till himmelen." Maria sade: "Säg mig, min käre son, hvilka dessa lärjungar äro." Han svarade: "Jag vill taga tolf till mig af mine bröder, och dem vill jag lära, huruledes de skola predika för folket och säga dem vägen till det eviga lifvet, som heter bättring och tro; och huruledes de skola bevara sig ifrån djäfvulens värde. Maria sade: "O! käre son och herre, skall jag icke se dig längre, när du far upp till himmelen? och hvem vill du då sända mig i ditt ställe?" Jesus svarade: "Johannes och de andre apostlar skola vara hos eder och trösta eder, och I skolen också trösta dem." Maria sade: "All min tröst är borta alltid, om jag ej får lefva hos dig." Jesus svarade: "Jag och min fader skola vara hos eder till evig tid."

I alla boklådor att tillgå:

Femtio år i romerska kyrkan. En återblick på mitt lif af *Charles Chiniquy*. Andra upplagan, tillökad med senaste underrättelser om förf. Med förf:s porträtt. Komplet i ett band: 4 kronor.

Presten, qvinnan och bikten, af *Charles Chiniquy*. Öfversättn. från engelskan från ett ex. af det 135:te tusendet. Pris 1 kr.

Profetiorna om Babylon och Vilddjuret i Uppenbarelseboken. Syndens människa, Antikrist, det mystiska talet 666, domen öfver det stora vilddjuret och skökan samt tiderna för dess fullbordan, förklarade enligt historiens och Skriftens utsagor af dr *H. Grattan Guinness*. Pris 1 kr.

En ny tid är nära! Profetiorna om de yttersta tiderna eller bibliska och astronomiska bevis rörande den stora domen inför "den gamle af dagar", slutet på "hedningarnes och judarnes tider", de rättfärdiges uppståndelse, återställelsen af Juda rike, Jesu Kristi återkomst och det Tusenåriga riket, på vetenskaplig grund uppställda och utgifna af *J. B. Dimbleby*. Pris 65 öre.

Det tusenåriga riket och Begynnelsen till en ny tid, af prof. *C. A. Totten*. 2:a uppl. Pris 1 kr. — Innehåll: Tidsåldern närmar sig sitt slut. — En häpnadsväckande profetia. — Det Tusenåriga riket, hvarför jag tror, och huru jag vet, att det kommer. — När det kommer, den kommande krisen m. m.

Jakobs hufvudgård eller Kröningsstolen i Westminster Abbey, af *M. G. A. Rogers*. Pris 80 öre.

Wistrands Husläkare, Handbok i husmedicinen, eller anvisning för igenkännandet och den enklaste behandlingen af inre och yttre sjukdomar, jämte en kort Helso- och Medikamentslära. Utgifven till tjänst för dem, som icke genast kunna anskaffa läkarehjälp och i synnerhet för aflägsset boende hushåll på landet. Af medicinalrådet *A. Tim. Wistrand*.

Nionde upplagan i nära öfverensstämmelse med den af prof. *Fredr. Björnström* omarbetade och utgifna åttonde upplagan, öfversed. af en medicine doktor. Pris 2 kr. 50 öre, inb. 3 kr. 50 öre.

Om tillståndet efter döden. Bibliska undersökningar med hänsyn till den dithörande äldre och nyare literaturen, af *H. W. Rinck*. Pris 1 kr.

Gyldene skatteskrin innehållande bibliska betraktelser för hvarje dag i året, af *Joh. Fr. Stark*. Tredje öfversedda och förbättrade upplagan. 504 sid., inb. 1: 50, klb. 1: 75.

"Starks skrifter hafva länge meddelat rik välsignelse åt tussentals hungrande själar. Hvar och en, som vill vederqvicka och stärka sig under pilgrimsvandringen, skall icke utan välsignelse begagna dessa evangeliska sanningar, dessa gy lene skatter, hvilka icke nog kunna värderas. Hans framställningssätt är kärleksfullt, klart väckande och äkta evangeliskt."

Den romerske landshöfdingen Pontius Pilatus' Berättelse om vår Frälsare Jesus Kristus, enligt ett gammalt latinskt manuskript, Abgari bref till Jesus och Jesu svar, äfvensom vår Herres porträtt efter Roms gamla annaler. Med två Kristusbilder. Pris 40 öre.

Herranom en ny visa af *Mathilda Sandblad*. Pris 50 öre.

Hvem är arfvingen? Några ord om de ändlösa straffen af *C—én*. Pris 40 öre.

Kristus och Skriften af teol. dr. *Adolf Saphir*. Pris 1 krona.

Några drag af Profetiorna om den närvarande tidsålderns yttersta skiften. Skriftforskningar af *Olof Rosenborg*. Pris 75 öre.

Ljus för den sista tiden. Profetiorna om "Ändens tid", Hedningarnes och judarnes tider, återställelsen af Juda rike, Kristi tillkommelse och det Tusenåriga riket. Historiska och profetiska studier af Dr. *H. Grattan Guinness*. Präst i engelska statskyrkan, Föreståndare för missionsläroverket i *Harley House*, London, förf. till "Babylon och Vilddjuret." m. m. Öfversättning från engelskan. Pris 2 kr. 50 öre.

Mitt testamente af *Hyacinthe Loyson* (pater Hyacinthe). Min protest. Mitt giftermål. Inför döden. Af förf. autoriserad svensk upplaga. Med förf. porträtt. Pris 80 öre.

Steinbeis, Ljus öfver griften. Betraktelser öfver dödens rätta betydelse samt öfver kropp, själ, himmel m. m. 50 öre.

Weber, En christens vandel. Ord till dem som vilja vandra i verlden efter Guds vilja. 85 öre.

Luthers sanna christendom med Luthers egna ord ur dess skrifter sammanfattad. 500 sidor. Hft. 1 kr., inb. 1 kr. 25 öre.

Luthers Bibliska språk och skattkammare för hvar dag i året inb. 1 kr.

Bengel, Tjenliga anmärkningar till det nya Testamentet. 1: 50.

Allmän christlig bönbok. Samling, hemtad ur äldre, utmärkte Guds ords tjenares skrifter, såsom Arndt, Francke, Luther, Starck, Thomas à Kempis m. fl., utgifven af Frih. v. Bunsen. 312 sid. inb., 50 öre.

Hemligheterna på andra sidan griften eller hur det ser ut i evigheten. 50 öre.

Jesu Christi Guds sons lära och lefvernes historia framställda enligt de fyra evangelierna af M. Fr. Roos. 662 sid. 2: 50, inb. 3 kr.

Thomas à Kempis. Christi efterföljelse. Ny öfvers. med anm. af kyrkoherden Bergqvist. Med 1 stålstick. 1 kr.

Dödens engel. Religiöst poem af Joh. Olof Wallin. 25 öre Illustrerad upplaga med åtta teckn. hft. 80 öre, inb. 1 kr. 50.

Tillfällighetstalaren af Pettersson. 250 Gratulationer och tal vid skålar och alla möjliga festliga tillfällen. 3:e uppl. 1 kr.

Den svenske handsekreteraren, af Pettersson. Anvisn. till uppsättande af alla slags *Bref* och *Juridiska skrieftr*, såsom inlagor, kontrakt, fullmakter, skuldebref samt räkningar och

bokhålleri. 14:e uppl. 716 sidor. (Den billigaste och i sitt slag fullständigaste af på svenska utgifna handböcker). Karton. 1 kr. 30 öre, inb. 1 kr. 75 öre.

Den tillförlitlige bokföraren, af Courtin och Smedman lär att själf snabbt och praktiskt kunna *enkelt* och *dubbelt* bokhålleri i alla dess delar. Klar och lättfattlig. 8:de uppl. 75 öre.

Blomsterspråk på vers, af Alarie. 345 svenska blommors namn och betydelse lämpade efter flickors smak och känslor. 50 öre.

Ståhls Visbok. Sjuhundra svenska sångstycken. Valda Svenska Sånger och Visor. Ny uppl. redigerad af Birger Schöldström. Pris: karton. 1: 50, klotband 1: 75.

Qvinnans bestämmelse och hennes förhållande såsom *älskarinna*, *fästnö*, *brud*, *maka* och *moder*; jemte lefnadsregler för hennes enskilda och allmänna umgängeslif. Efter de utmärktaste författare och författarinnor, till utbildning och förädling af *Qvinnosjälar* och *Qvinnohjertan* af U. J. Seidler. 1: 50.

Petterson, Kärlekens budbärare. Brefställare för älskande af båda könen, inneh. en mängd formulär till bref. 60 öre.

Svenskt-Engelskt Parlörlexion, af E. Yell. För skolbruk och resor. Med uttalsbeteckning enligt svensk stafning. 408 sid. fin stil, i spalt. Inb. i mjukt klotb., i fickformat. Pris 2: 60.

Ekbohrns Ordbok. Förklaring öfver 40,000 främmande ord och namn i svenska språket, med deras härledning och uttal. Handbok för vetgirige af alla klasser. — Boken, inneh. 1550 sidor, förklarar bl. a. ord och termer inom bild, konst, handelsspråket, medicin, farmakopé, kemi, m. m. och är 1:sta **Konversationslexikon**. 2:dra **Realencyklopedi**. 3:e **Varulexikon**. 4:e **Om Helsovattnen och mineralkällor**. Inb. i 2 band 12 kr.

Samma bok. **Godtköpsupplaga** 33,000 ord. Inb. i 1 band 6 kr. 50 öre.

Samma bok. Förkortad, upptagande 10,000 ord. Häft. 1: 50, inb. 2 kr.

Handbok för skandinaviens jägare af Broman. Femte uppl. omarbetad af Jägmäst. Schoug. Om jakt och skjutkonst,

gevär och ammunition. Vildafvels fångst o. fällande. Djurhudars aftagande och beredning. Jagthundars dressyr och skötsel m. m. med 41 figurer i texten, 2: 50, inb. i klb. 3: 75.

Hand-kokbok för stad och land af Anna Bergström. För ogifta fruntimmer och unga husmödrar. Inneh. beskrifn. & mer än 500 olika anrättningar. 13:e upplagan. 50 öre.

Den mig fäster i sitt minne, Kan med lugnt och glädligt sinne
Stå, som matmor i sitt kök, Utan "fjäsk och bråk och stök."
Jag ditt hushåll så att ställa Lära vill att du kan gälla,
Som ett mönster för ditt kön. Detta blir din mödas lön.

Boken är i förh. till sin fullständighet den billigaste kokbok, som hittills utgifvits.

Från skogen och sjön Anekdoter, äfventyr och hist., berättade af och om svenska jägare och fiskare, till trefnad under raststunderna af förf. till "Insjöfiskaren". Ny, tillökad uppl. Pris 90 öre.

Ståhls Lilla Visbok, 300 Sånger och Visor. Karton. 65 öre.

Albertus Magnus Redivivus, eller Naturhemligheternas bok. En samling af flera hundra till största delen bepröfvade sympati och huskurer. 1 kr.

Den goda tonen i alla lefnadsförhållanden. En handbok för umgänget inom familjen, i sällskap och i det offentliga lifvet. 1 kr. 25 öre.

Ny illustrerad kokbok för husmödrar af Magareta Nylander. 15 uppl. med 50 illustr., inb. 3 kr.

Lundeqvists handsekreterare. Bref och formulärbok för uppsättandet af alla slags bref, inlagor, kontrakt, testamenten m. m. jemte andra skrivelser, som förekomma i allmänna lifvet, jemte bihang, inneh. 3,600 i sv. språket förek. utländska ord. 3:e uppl. 190 sid. inb. 1: 25 kart. 1: 10.

Menniskospegeln. Lättfattlig anvisn. att af ansigtets och hufvudets daning sluta sig till människans böjelser m. m. Efter Lavater. 50 öre.

Sättet att vara eller etikettens fordringar. En fullkomlig ledning i sällskapslifvet, för herrar och damer. 30 öre.

Människokännaren af dr Cuning. Konsten att vid första anblicken af människors yttre sluta till personers karakter, böjelser, vanor o. s. v. En oumbärlig handbok. 50 öre.

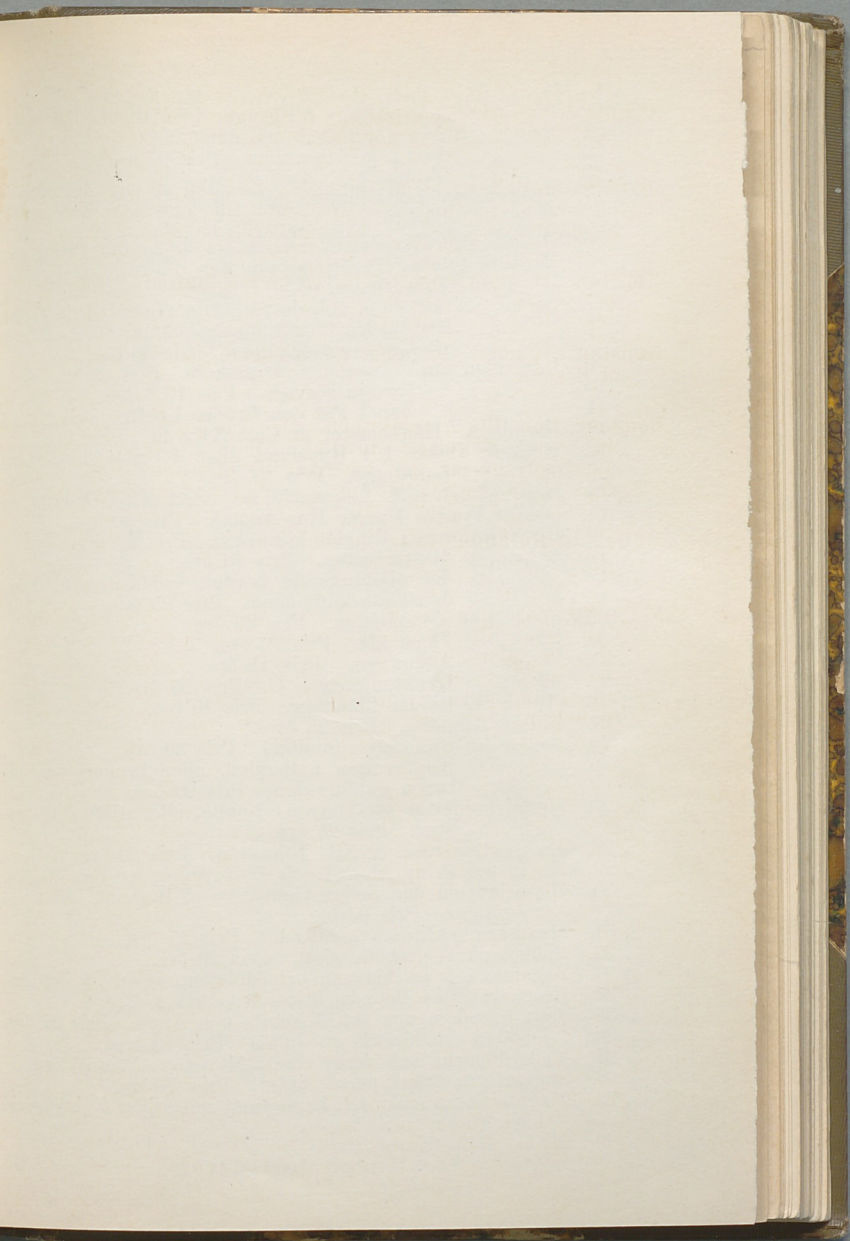
Konsten att inom kort tid blifva en rik man af L. Rotschildt. 25 öre.

Konsten att göra sig pengar och bevara dem; vinkar och råd af Barnum. 40 öre.

Sommer, Den lille Amerikanen. Den bästa bok att på kortaste tid lära sig Engelska språket. Större upplagan, med karta och upplysningar om Amerika: 85 öre, inb. 1 kr. Mindre uppl. h., 75 öre, inb. 90 öre.

Magareta Nylander Lilla kokbok för tjänare och mindre hushåll. Karton 1 kr. 10 öre.

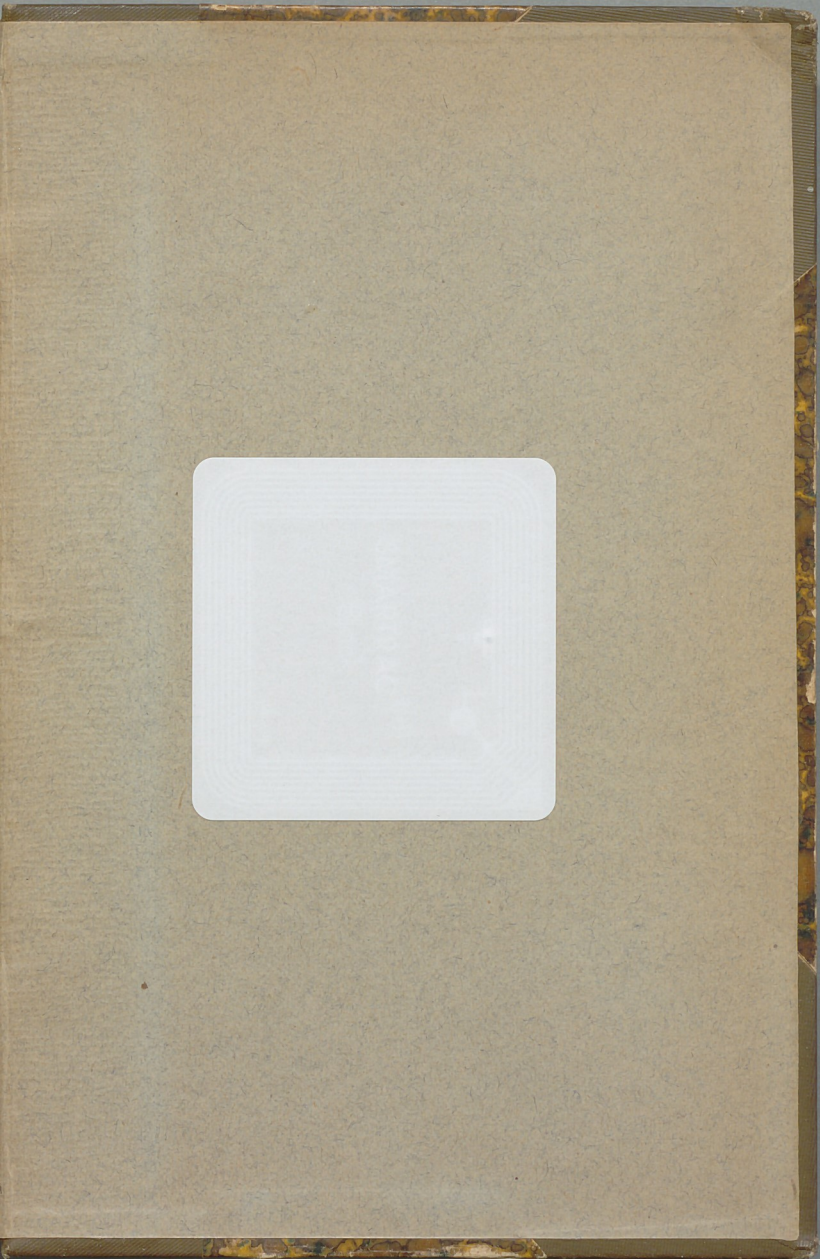
Sällskapsspel: Ormspelet. 50 öre. Jorden rundt på 80 dagar. 1 kr. Kärlekens Orakel. 100 Konversationskort. 1 kr. Svenskt Historiskt Sällskapsspel. 1 kr. Svar på tal. 100 Konversationskort. 1 kr. Paris. 50 öre. Europa. 50 öre. Vänskapskedjan. Intressant sällskapsspel. 40 öre. Punkterboken. Nöjsamt spel med frågor och svar. 30 öre.

Skrifter för folket: Sagor, Historia m. m.

- Nr. 1 Sagan om Melusina. Pris 25 öre.
 „ 2. „ Fiskaren och anden. Pris 25 öre.
 „ 3. „ Trollhästen. Pris 25 öre.
 „ 4. Spåkvinnan Lenormand, dess lif och verksamhet. Pris 35 öre.
 „ 5. Repslagaren i Bagdad eller den stora diamanten. Pris 30 öre.
 „ 6. Pontius Pilatus' berättelse om Vår Herre Jesus Kristus. Pris 25 öre.
 „ 7. Sagan om Ali Baba och de fyra tio röfvarne. Pris 30 öre.
 „ 8. „ Den talande fågeln, det spelande trädet och den rinnande vattenkällan. Pris 30 öre.
 „ 9. Legendan om Jerusalems skomakare. Pris 10 öre.
 „ 10. „ De sju sofvare. Pris 10 öre.
 „ 11. „ Sanct Per och Broder Lustig. Pris 20 öre.
 „ 12. Caroliana. Hägkomster ur Carl XV:s lif. Pris 40 öre.
 „ 13. Konung Oskar I i Ryssland eller det olycksbringande famntagat. Pris 40 öre.
 „ 14. Bränvin och salt. Läkemedel mot Gikt m. m. Pris 25 öre.
 „ 15. Doktor Franks Nyaste Hus-Apotek. Pris 40 öre.
 „ 16. Rövvaranförelsen Rinaldo Rinaldini. Pris 60 öre.
 „ 17. Sagan om Mästerkatten. Pris 10 öre.
 „ 18. „ det själfdukande bordet, guldäsnan och den dansande knölpåken. Pris 25 öre.
 „ 19. Sagan om Tummeliten. Pris 20 öre.
 „ 20. „ Fågel blå. Pris 30 öre.
 „ 21. „ Askungen. Pris 15 öre.
 „ 22. „ Lycksalighetens Ö. Pris 25 öre.
 „ 23. „ Ridder Blåskägg. Pris 15 öre.
 „ 24. Finska legenden. Pris 25 öre.
 „ 25. Sagan om Sjöfararen Sindbad. Pris 30 öre.
 „ 26. „ Köpmannen i Bagdad, eller krukan med de tusen guldmynnen. Pris 20 öre.
 „ 27. Menniskohjertat ett Herrens tempel eller djefvulens bostad. Pris 25 öre.
 „ 28. En nykters resa, af Nils Johnsson. Pris 20 öre.
 „ 29. Sagan om Prins Ahmed och Fédrottningen. Pris 35 öre.
 „ 30. Historien om den heliga Genoveva af Brabant. Med sex teckningar. Pris 60 öre.
 „ 31. Hvad statsrådinnan berättade. Pris 25 öre.
 „ 32. Spöket på Widtsköfle slott. Pris 20 öre.
 „ 33. Sagan om prins Alasnam och Andekonungen. Pris 25 öre.
 „ 34. Klockar Liljas skånska historier. Pris 40 öre.
 „ 35. Jesu barndomsbok och Joachim och Anna. Pris 25 öre.
 „ 36. Legendan om förråderen Judas. Pris 10 öre.
 „ 37. Vederdöparne och deras rike i Münster. Pris 25 öre.
 „ 38. Sagnen om gräpappersansiktet. Pris 20 öre.
 „ 39. Magnus Stenbock och hans smålandspojkar i slaget vid Helsingborg. Pris 30 öre.
 „ 40. Mickel Räfs friarefärd.

Samlingen fortsättes.

Kungl. biblioteket, Stockholm

50001

000 332 763 2

www.books2ebooks.eu